ஓம்.

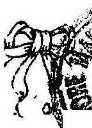

ஸத்.

விலக்ஷணானந்தர்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ந் தி ர ச க் தி.

திருச்சிறாப்பள்ளி:
முருகவிலாஸ் ஜனானுகூல பிரஸில்,
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1930.

ஓம்.

தத். ஸத்.

முகவுரை.

சநாதன தர்ம ஆஸ்திக வைதீக சிகாமணிகளே,
பாரதநாட்டு எதார்த்த ஆத்ம சகோதரர்களே,
அந்தரங்க பகிரங்க ஆசார சீலர்களே,
தீவிர முமுக்ஷுக்களே,

யில் சிருஷ்டி ஆரம்பிப்பதற்கு முன் பரம காருண்ய யும் சர்வஜீவ தயாபரக் கடவுளாகியும் சர்வ நியந் யும் சர்வ கூடமாகியும் இருக்கப்பட்ட சர்வேஸ்வ ர் சகல ஜீவகோடிகளின் மாயாரகித அகண்டா பிரஹ்மஞான நிவிர்த்திமார்க்க பரமமோக்ஷ நன் உத்தேசித்துப் பிரபஞ்சத்தையும் அதனுள்ள சூக்ஷ்ம ஸ்தூல பஞ்சபூத பஞ்சீகரண பகிர்முக களையும் அதன் சாதன வர்க்கங்களையும் வருணாஸ் மங்களையும் வேதங்களையும் அதை வகிக்கச் சக்தி ரிஷிகளையும் தமது சத்திய சங்கல்பத்தினால் டி செய்தனர். அவ்வாறே, சுத்த சத்துவ ஞான டான முறையாய் விளங்கக்கூடிய மஹான்களும் பக் நம் யோகிகளும் பண்டிதர்களும் ஞானிகளும் ரிஷி சித்தர்களும் ஆசாரியர்களுமாகப் பிரகாசித்துக் ண்டிருந்தது. இடையிடையே ரஜோகுண தமோ க் கலப்புகளும் நாஸ்திகர்களும் துஷ்டர்களும் அதி த காலத்தில் ஸர்வலோக சரண்யராகிய பகவான் த்மாக்களாகிய தேவர்களின் பிரார்த்தனைக்கிணங்

கிக் காலம் தேசம் நடை பலம் ஆசாரம் தைரியம் முறை ஞானம் பக்குவம் தந்திரம் எதார்த்தம் இவைகளுக் கேற்ற வாறு ஓர் தெய்வீக மஹாபுருஷராய்த் தோன்றி ஞானம் தருமம் பக்தி அனுஷ்டானம் இவைகளை அசையாதவாறு ஸ்தாபித்துவிட்டு மறைந்துவிடுவது நமது புண்ணிய பூமியாகிய பாரதகண்டத்தில் இதுவரை வழக்கமாக இருந்து வருகிறது.

சுமார் ஐயாயிர வருஷங்களுக்கு முன் குருக்ஷேத்திர புண்ணிய பூமியில் எழுபத்திரண்டு லக்ஷம் சதுரங்க சைன்யங்களின் மத்தியில் நான்கு வெள்ளைக் குதிரைகள் பூட்டிய ரதத்தின்மீது ஒரு கையில் குதிரையின் லகான் சவுக்கு இவைகளும், மற்றொருகையில் உபதேச அடையாளமாகிய ஞானமுத்திரையும் மற்றிரண்டு கைகளில் சுதர்ஸனம் பாஞ்ச சன்யமுங்கொண்டு ஸ்ரீகிருஷ்ண பரமாத்மா காண்டீபனுக்கு உபதேசிக்குங் காலத்தில் ஹே, அர்ஜுனா, எந்தக் காலத்தில் எனது ஆதி சிருஷ்டியின் அபிப்பிராயத்திற்கு விரோதமான துஷ்டர்கள் அதிகமாகிறார்களோ, எந்தத் தருணத்தில் அந்தர்முக நிவிர்த்தி மார்க்கமான ஞானமோக்ஷ தருமங்களுக்குப் பிரபலமான தடைகள் ஏற்படுகிறதோ, எந்தச் சமயத்தில் வேதங்களுக்கும் தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் மஹான்களுக்கும் அவமதிப்பு நேரிடுகிறதோ, எப்போது தர்மமும் தர்மிஷ்டர்களும் குறைந்து அதர்மமும் அதர்மிஷ்டர்களும் அதிகமாகிறார்களோ, எந்தக் காலத்தில் பிரஹ்மத்தை அறிவதற்கு ஏதுவாகச் செய்யப்பட்ட வருணாஸ்ரம தருமங்களும் பாரமார்த்திக சநாதன மார்க்கங்களும் குறைவுபடுகிறதோ, எந்தக்காலத்தில் சர்வேஸ்வரனது சிருஷ்டியின் ரகஸ்யத்திற்கு விரோதம் நடைபெறுகிறதோ, அந்தக் காலத்தில் யாதொரு தடையுமின்றிச் சத்தியமாய் அவத

ரிக்கிறேன் என்று உறுதிகூறியிருக்கிறார். இவ்வாறு நமது ஆதிகாலமுதல் இதுவரை தவறாது நடந்துவந்திருக்கிறது.

இப்பொழுது நமது பாரத கண்டமும் அதன் சகல வித க்ஷேமங்களும் சநாதன தர்ம வைதீக ஹிந்துமதமும் அதன் அந்தரங்க பகிரங்க தத்துவங்களும் வேதாகம புராண இதிகாச ஸ்மிருதிகளும் மதாசாரியர்களும் அரசர்களும் நிலை குலைந்து சீர்கெட்டுத் தடுமாறிப்போயிருப்பதால் ஆதிகால தேவர்கள் ரிஷிகள் இவர்களின் சம்பிரதாயத்தை அனு சரித்து தேச மத ஞான மோக்ஷ உத்தாரணமான வீர்ய முறையில் ஸ்ரீ விலக்ஷணானந்த ஸ்வாமீஜீ அவர்கள் சில காலங்களாக சேஷாத்திரி பர்வதமாகிய திருப்பதி ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர பகவானது ஆக்ஞையைப் பெற்றுக் கொண்டு அடியிற்கண்டபடி பிரசாரம் ஆரம்பித்திருக்கி றார்கள்.

ஸ்வாமீஜீ அவர்களும் இதுவரை முற்கூறிய சம்பந்த மாகத் திருவேங்கடம் ஸ்ரீசைலம் போதிகாசலம் ருஷ்ய மூகம் முதலிய பருவதங்களுக்குத் தபசின் நிமித்தமாய்ச் சென்று திரும்பி வந்துகொண்டிருக்கின்றனர். தான்மாத் திரம் தேச மத ஞான மோக்ஷ நன்மையின் பொருட்டுத் தபசுக்குச் செல்வதோடுகூட மற்றும் பல ஆயிரக்கணக் கானவர்களைத் தபசின் நிமித்தம் அனுப்புவதாக உத்தே சித்து இதுவரை சிற்சிலரையும் அனுப்பியிருக்கின்றனர்.

தபசுக்குச் செல்லக்கூடியவர்களுக்கு ஏற்பட்ட விதிகள்.

பதினெட்டு வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களும் நாற் பது வயதிற்குட்பட்டவர்களும், விவாகமாகாதவர்களும் ஹிந்துமதஸ்தர்களாயுமிருக்கப்பட்ட பிராம்மணர்கள் முதல் தீண்டாதவர்கள்வரை யாராயிருந்தாலும் இதில் சேரலாம். அப்படிச் சேர்ந்து தபசுக்கு வரக்கூடியவர்

கள் சொல்பமான ஒருவேளை ஆகாசமோ காய் கனி கிழங்கு முதலியவைகளைப் புசித்தோ, மூலிகை சருகு ஜலம் இவ்வகளைப் பக்ஷணம் செய்தோ, காற்றைச் சாப்பிட்டோ அவரவர்களுக்கு ஏதேதுமுடியுமோ அதற்குச் சம்மதித்துத் தபசுக்கு வரக்கூடியவர்களை ஒன்பது பேர் களடங்கிய ஞானதபோ சங்கத்தார்கள் பரீக்ஷைசெய்து தபசுக்கு அதிகாரிகளென்று நிச்சயித்தபிறகு அவர்களுக்குத் தபஸ் செய்யவேண்டிய முறைகளைக் காண்பித்து வனம், வஞந்தரம், மலே, குகை, தனிப்பட்ட தேவாலயம் முதலிய ஏகாந்த ஸ்தானங்களுக்கு அனுப்புவார்கள்.

இவ்வாறு தபோ காரியத்திற்குச் செல்லப்பட்டவர்கள் பிரபஞ்சம் முழுவதையும் சிறு துரும்பாக மதிக்கக் கூடியவர்களாயும், ஒன்றையும் இச்சிக்காதவர்களாயும், பகிரங்கத்தில் ஒருவரையும் லக்ஷியம் செய்யாதவர்களாயும், சாந்த சுபாவமுள்ளவர்களாயும், தேசநன்மை, மதக்ஷேமம், தனது ஞானவிருத்தி இவற்றை உத்தேசித்தவர்களாயும், வார்த்தையில் விருப்பமில்லாதவர்களாயும் அறுசுவை உணவாதிகளில் ஆசையற்றவர்களாயும், மீறி ஓடுகின்ற இந்திரியங்களை மடக்கி அடக்கக்கூடியவர்களாயும், உயிரை ஒரு பொருட்டாக நினையாதவர்களாயும், இருத்தல்வேண்டும்.

இந்த தெய்வீகமான தபோ காரியத்திற்கு வரக்கூடிய எண்ணமுடையவர்கள் ஸ்ரீ விலக்ஷணனந்த ஸ்வாமீஜீ அவர்களின் அந்தரங்க காரியதரிசி தெப்பக்குளம் போஸ்டு திருச்சினப்பள்ளி என்ற விலாஸத்திற்கு எழுதிக் கொள்ள வேண்டும்.

இது தவிர, நமது பாரத நாட்டிலுள்ள ஹிந்துமதஸ்தர்களில் நூறுலக்ஷம் பேர்கள் பிராமணர்கள்முதல் ஸ்திரீகள் பாலர்கள் உள்பட தீண்டத்தகாதவர்கள்வரை எல்லோரும் ஜாதிமத பேதமின்றிப் பிரணவம், தாரகப்பிரஹ்

மம், சாக்ஷாத்கார மஹாவாக்கியம், திரியாக்ஷரம், சிவபஞ் சாக்ஷரம், சக்தி பஞ்சாக்ஷரம், விஷ்ணு பஞ்சாக்ஷரம், சுப்ர மண்ய சடாக்ஷரம், தேவிசடாக்ஷரம், சப்தாக்ஷரம், கணேச அஷ்டாக்ஷரம், நாராயண அஷ்டாக்ஷரம், சதாசிவ நவாக்ஷ ரம், ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ண நவாக்ஷரீ, ஞானதசாக்ஷரம், வாசு தேவ துவாதசாக்ஷரம், மஹாதேவ துவாதசாக்ஷரம், ஸ்ரீராம திரயோதசாக்ஷரீ பாலசாரதா, ஸ்ரீ வேங்கடேஸ்வர மூலமந் திரம், அகஸ்திய சோடசாக்ஷரீ, ஸ்ரீதக்ஷிணாமூர்த்தி மந்திரம், ஹிரண்யகர்ப்ப மூலமந்திரம், மஹா லக்ஷ்மீ மூலமந்திரம் ஹயக்ரீவ மூலமந்திரம், கலிசந்தாரணம், சோடசாக்ஷரீ, நவ நவத்ரீயாக்ஷரீ, முதலிய மஹாமந்திரங்களை நாள்தோறும் தவறாமல் ஆயிரத்தெட்டுக்குக் குறையாமல் யாராருக்கு எந்தெந்த மஹா மந்திரங்களில் நம்பிக்கையும் விஸ் வாஸமுமிருக்கிறதோ, அந்தந்த மந்திரங்களை ஏகாக்கிர மாக ஜெபம்செய்து இரவு ஆகாரம் சாப்பிடுவதற்குமுன் இரண்டு கைகளின் நிறைய சுத்தமான ஜலம் எடுத்து உத்தரமுகமாய் நின்றுகொண்டு அர்ப்பணத்திற்காக ஸ்வாமீஜீ அவர்களால் கொடுக்கக்கூடிய அர்ப்பணவாக்கி யங்களை மனதினுல் சாந்தமாகநினைத்து வாக்கால் மெதுவாக வுச்சரித்து இரண்டு கைகளிலுமுள்ள தீர்த்தத்தைச் சாவ தானமாகப் பூமியில் விட்டுவிடவேண்டும். இம்மாதிரியாக மூன்று முறை அர்ப்பணம் செய்தால் மிகவும் நல்லது. மஹாமந்திர ஜேபங்கள் ஆயிரத்தியெட்டுக்கு அதிகமாக எவ்வளவு வேண்டுமானுலும் செய்யலாம். ஆயிரத்தி யெட்டுக்குமாத்திரம் குறையக்கூடாது. இந்த மந்திர ஜெபங்கள் அறுபதுநாழிகைக்குள் எப்போது சாவகாசம் கிடைக்கிறதோ அப்போதெல்லாம் ஜெபிக்கலாம். மெது வாகநடந்துகொண்டும் ஜெபம்செய்யலாம். எப்படி ஜெபஞ் செய்தாலும் மனது மாத்திரம் ஏகாக்கிரமாக இருக்கவேண்

டும். ஸ்நானம் செய்துவிட்டுத்தான் ஜெபிக்க வேண்டு மென்ற நியமமில்லை. பல் துலக்கிவிட்டு அவரவர்கள் ஜெபித்துவரக்கூடிய மஹாமந்திரங்களை மெதுவாக உச்ச ரித்துத் தீர்த்தத்தைச் சிரசில் புரோக்ஷித்துக்கொள்வது மந்திர ஸ்நானமாகையால் அப்படிச் செய்து கொண்டு ஜெபம் செய்யலாம். புருஷர்கள் ஸ்திரீகள் யாராவது தாயாதிகள் சுற்றத்தார்கள் மரணமான தீட்டுக் காலங்க ளிலும், புத்திரோத்ஸவ முதலிய தீட்டுக் காலங்களிலும், ஸ்திரீகள் வீட்டுவிலக்குக் காலங்களிலும், ஜெபமணியைக் கையில் தொடாமல் வலது கைவிரல்களிலுள்ள இருபது வரைகளைக்கொண்டோ, சோழி, புளியம்வித்து, சிறுகற் கள், இவைகளைக்கொண்டோ, தீட்டுத் தீருகிறவரை ஜெபித்து மொத்தமாகக் கணக்குச் சேர்த்து மந்திரங்க ளின் கணக்குக் குறிக்கப்படுகிற நோட்டுப் புஸ்தகங்களில் முன்கூறிய தினங்களின் கணக்குப்படி மந்திரங்களின் எண்ணிக்கைகளைப் பிரித்துக் குறித்துவிட்டு மொத்தமாக அர்ப்பணம் செய்துவிடவேண்டும்.

வேகமான குதிரையை ஓடாமல் நிறுத்தவேண்டு மானால் ஓர் முளை அடித்து அதில் குதிரையைக்கட்டி விட்டால் முளையைச் சுற்றிச்சுற்றி வந்து முளையைப் பறித்துக்கொண்டு குதிரை ஓடிவிட நேரும். ஆனால், நான்கு மூலையில் நான்கு முளை அடித்து நான்கு கெட்டி யான கயிற்றால் கட்டிக் குதிரையை நடுமத்தியில் நிறுத்தி விட்டால் அந்தக்குதிரை அங்குமிங்கும் அசைய முடி யாததுபோல, மனமென்கிற வேகமான குதிரையை ஜெபமணியால் ஜெபிப்பது ஓர் முளை. உடனுடனே ஜெபக்கணக்கு வைத்துக்கொள்வது மற்றோர் முளை. அர்ப்பணம் செய்வது மூன்றாவது முளை. நோட்டுப் புஸ்தகங்களில் கணக்குக் குறிப்பது கடைசி முளை. இந்த

நான்கு முனைகளிலும் பிரயத்தனம் என்கிற கயிற்றால் மனக்குதிரையை இறுக்கிக்கட்டிவிட்டால் மனம் எங்கும் அசையமுடியாது. தனி ஜெபம் மட்டும் இருந்தால் மனம் வசப்பட வழியில்லை. மனத்தின் ஸ்திரத்துவத்தை உண்டாக்குவதனாலேயே மந்திரம் என்ற பெயர் ஆதியிலேயே அமைந்திருக்கிறது.

தெய்வப்பிரதிநிதிகளான ஜீவாத்மாக்களால் செய்யப் படுகிற மஹாமந்திர ஜெபசக்தியின் பலத்தினாலும் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் செய்கிற தபோமஹிமையின் வீர்யத்தி னாலும் அகண்டாகார தேஜோமய தெய்வீக சக்தியானது ஓர் திவ்ய தேவவடிவ உத்க்ருஷ்ட மஹா புருஷராய்த் தோன்றிப் பாரதகண்டத்தின் சம்பூர்ண க்ஷேமம், ஹிந்துமத மென்கிற ஸநாதன தர்ம வைதீகஸ்தாபனம், ஜீவாத்மாக் களின் பிரஹ்மஞானவிருத்தி, இவைகளை ஸ்தாபித்து விடு வதில் யாதொரு சந்தேகமுமில்லை. நிச்சயமாய் சத்திய மாய் எதார்த்தமாய் இந்த தெய்வீக காரியம் முடியுமென் பது உறுதி. முன்காலங்களில் மஹாத்மாக்களான மஹ ரிஷிகளாலும் தேவ ரிஷிகளாலும் இந்த மாதிரி பிரசாரங் கள் அடிக்கடி செய்யப்பட்டுவந்ததால் நாம் வைதீகம் லௌகீகம் அந்தர்முகம் பகிர்முகம் இவ்விரண்டிலும் யாதொரு குறைவுமின்றி க்ஷேமமாக வாழ்ந்து வந்தோம் ஆதலால், பூர்வீக கால முறைப்படி இந்தப் பிரசாரம் ஸ்ரீ ஸ்வாமி ஜீ அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மஹா மந்திரங்களின் தத்துவங்களைப் பாகம் பாக மாகப்பிரித்து இந்த நூலில் எல்லா விஷயங்களும் விளக்க மாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அவஸ்யமான பல மஹாமந்திரங்களும் அதன் தத்துவங்களும் அந்தந்த மந்திரங்களின் சக்தியும் அதை அனுஷ்டித்துப் பிரயோ ஜனத்தை அடைந்தவர்களின் பெயரும். ஒவ்வொரு

மஹாமந்திரங்கள் சித்தியாகிற காலக்கணக்கும். ஜெப சித்தியின் முடிவும் மந்திர சித்தியானதற்குள்ள அடையாளங்களும் ஒவ்வொரு மந்திரங்களின் அதிதேவதை அபிமான தேவதை உபாஸனு தேவதை அதிஷ்டான தேவதை இந்த நான்கின் விபரங்களையும் விரிவாகவும் தெளிவாகவும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

முன் கூறிய மஹா மந்திரங்கள் ஸ்வாமிஜீ அவர்களிடம் நேரில் பெற்றுக்கொள்ளும்போது மந்திர ஜெப அனுஷ்டான முறைகள். அதன் விதிகள் அர்ப்பணக் கிரமம். மந்திரக்கணக்கு வைத்துக்கொள்ளும் விபரங்கள் இவற்றை நேரில் தெரிந்துகொள்ளலாம்.

நாற்பது வயதிற்கு மேற்பட்டவர்களும் தபசுக்கு வர எண்ணமிருந்தால் அவர்களையும் ஞானதபோசங்கத்தார்கள் சேர்த்துக்கொள்வார்கள். மஹாமந்திர ஜெபங்கள் பிரவாகம்போல் போகும்போது ஹிருதயத்திலுள்ள அழுக்கையும் சலனத்தையும் போக்கிவிட்டு அப்பால் ஞானோதயத்திற்கும் ஏதுவாக்கிவிடும்.

அஞ்ஞான பாசங்களையும், நாஸ்திகக் கூட்டங்களையும், பல ஜென்மாந்தர வாசனைகளையும், பாபகர்மங்களையும், துஷ்டர்களின் கூட்டுறவுகளையும், பஞ்சமஹா பாதகங்களையும், ஸநாதன தர்ம விரோதமான அநாசாரங்களையும், இந்த நூலின் அந்தரங்க சக்தி துளைத்து ஊடுருவிச் செல்லும் வீர்யம் வாய்ந்திருப்பதால் இந்த சாஸ்திரத்திற்கு மந்திரசக்தி என்ற பெயர் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படிக்கு,
ஸ்ரீ பிரஹ்மானந்த அவதூதர்.

௭. ௭. ௬. ௬௰.

ஸ்ரீ விலக்ஷணாநந்தஸ்வாமீ ஜீ 18-10-29

ஓம்.

தத். ஸத்.

ஸ்ரீ

மஹா மந்திரங்களின்

அனுஷ்டான அனுபவ முறைகள்.

1. சர்வவியாபகராயும் சர்வலோக சரண்யராயும் சர்வ நியந்தாவாயும் சர்வேஸ்வரனாயும் சர்வாந்தர்யாமியாயும் சர்வ கூடமாயும் சர்வ சாக்ஷிசொரூபமாயும் அமைந்திருக்கப் பட்ட யாதொரு பரவஸ்துவுண்டோ அந்தவஸ்து சிருஷ்டி ஆரம்பிப்பதற்குமுன் சகல ஜீவர்களின் உஜ்ஜீவனார்த்த மாக இச்சாசக்தியை முன்னிட்டு ஞான சக்திரூபமாய் ஓம் என்ற நாதமாய் ஸ்புரித்தது.

2. மந்திரகாண்டம் (அதாவது) உபாஸனாகாண்டம் இது வேதத்தின் மூன்று பாகத்தின் நடுப்பாகம்.

3. கட்டுக்கடங்காத மனத்தை ஓர் கட்டுக்குள் அடக் கிவிடுவதாலும் மனோவிருத்தியை அதிலேயே ஸ்திரப் படுத்தி விடுவதாலும் மந்திரம் என்ற பெயர் வாய்ந்திருக் கிறது.

4. கற்பனாதீத வஸ்துவின் காருண்யம் ததும்பி ஆதி யில் நாதரூபமாய் வெளிவந்தபோது அதுவே மந்திர ரூபமாகிக் கிரியாரூபமாய் வரும்போது ஞான சாதன மாகிய கருமயோகமாயிற்று.

5. மந்திரஸ்வரூபி சர்வேஸ்வரனையால் மந்திர ஜெபம் அதிகரித்துப் பாபம் குறைந்து மனம் தெளி வடையும்போது ஜோதிஸ்வரூபம் புலப்படுகிறது.

6. ஆதிகாலத்தில் முதல்முதலில் மந்திர ரகஸ்யத்தை மஹரிஷிகள் மூலமாய் உலகத்திற்கு வெளியிட்டவர் பரவாசுதேவர் மஹாதேவர்.

7. சீக்கிரம் ஜென்மம் ஒழிய வேண்டிய பக்குவமுடையவர்களுக்கே மந்திரத்தின் அருமையான மகிமை புலப்படும்.

8. யாரார் ஏதேது கூறினாலும் நமது ஹிருதயத்தில் தாக்காது போகுமானால் அப்போதுதான் மந்திரசக்தி ஹிருதயத்தில் புகுந்திருக்கிறதென்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

9. ஒவ்வொரு மஹாமந்திரங்களுக்கும் அதிதேவதை அபிமான தேவதை உபாஸனை தேவதை அதிஷ்டான தேவதை இந்த நான்கு தேவதைகளுமிருக்கின்றன.

10. மந்திரங்களெல்லாம் சகுணத்தைப்பற்றி அப்பால் நிர்க்குணத்தில் வியாபிக்கின்றன.

11. மந்திரசித்திபெற்ற மஹாத்மாக்களிடம் மந்திரோபதேசம்பெற்றாலன்றி மந்திரம் பலிதமாகிறதில்லை.

12. காமத்தை ஜெயிக்க வேண்டியவர்கள் மந்திர ஜெபத்தை அதிகப்படுத்திக்கொண்டே போகவேண்டும்.

13. மந்திர ஜெபத்திற்கும் அதனதன் தேவதைகளுக்கும் அனுஷ்டானபரர்களுக்கும் நெருங்கிய சம்மந்தமுண்டு.

14. மந்திர ஜெபத்தின் பூர்ணப்பிரவாகமாரம்பிக்கும்போது மனதும் பிராணனும் இந்திரிய சக்திகளும் பரமாத்மாவை நோக்கிச்செல்ல ஆரம்பிக்கின்றன.

15. அப்பிராகிருத வைகுண்டத்திலும் உத்தரகைலாஸத்திலும் முறையே பரவாசுதேவரும் மஹாதேவரும் மஹாலக்ஷ்மிக்கும் உமாதேவிக்கும் அஷ்டாக்ஷர பஞ்சாக்ஷர மஹாமந்திரங்களை உபதேசம் செய்திருக்கிறார்கள்.

16. யாராவது சொல்லக் கேட்டோ, சாஸ்திரங்களில் பார்த்தோ சிரத்தையில்லாமலோ மந்திரஜெபம் ஆரம்பிக்கக்கூடாது.

17. விளையாட்டுத் தனத்தினாலோ, டம்ப குணத்தினாலோ, ஆரம்பிக்கப்பட்ட மஹாமந்திர ஜெபங்களும் காலாந்தரத்தில் எதார்த்தத்தில் கொண்டுபோய்ச்சேர்த்து விடுகின்றன.

18. நமது மனத்திலுள்ள அகங்காரத்தையும் ஆசை முதலான துற்குணங்களையும் நாம் விடவும் வைத்துக் கொள்ளவும் யோசிக்க வேண்டாம். மந்திரஜெபம் அதிகரிக்க அதிகரிக்க அவைகளெல்லாம் தானே ஒழிய ஆரம்பிக்கின்றன.

19. வீட்டைச்சிறிதாகக்கட்டி வாழ்வைப் பெரிதாக்குவதுதான் உண்மையான தனவந்தர்களின் அனுஷ்டிப்புப்போல, சாஸ்திரங்களைச் சுருக்கி அப்பியாஸம் அனுஷ்டானம் இவைகளை அதிகப்படுத்திக் கொண்டு போவது தான் மந்திரரிஷிகள்கருத்து.

20. உலகவுத்தாரண ஜீவகாருண்ய சொரூபிகளான மஹாத்துக்களிடம் மந்திரோபதேசம் பெற்றுக்கொள்ளாமல் திரவ்யாபேக்ஷைக்காகவும் ஜீவனத்திற்காகவும் உபதேசிக்கிறவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்ட மந்திரங்கள் பயன்படமாட்டாது.

21. வியாதிகள் வருவது, சத்துருக்கள் விருத்தியாவது, தரித்திரதசை உண்டாவது, பலர் நிந்திப்பது இவைகள் ஞானவிருத்திக்குச் சாதனமாகிய மஹாமந்திர ஜெபப்பிரவர்த்தகர்களுக்குச் சீக்கிரம் மந்திரசித்தியை உண்டாக்கி விடுகிறது.

22. பிறருக்குத் தீங்கு விளைவிக்கவேண்டிய எண்ணத்துடன் ஏவல் பில்லிசூனியம் ராஜவஸ்யம் ஸ்திரீவஸ்யம் இவைகளுக்காக ஜெபிப்பது தமோகுணமந்திரங்கள்.

உலகத்தார் தன்னைக் கொண்டாடவேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு சிறுசிறு தேவதைகள் பூதம்பிரம்மராக்ஷஸ பைசாசம் இவைகளை வேலைவாங்குதல். சிங்கம் முதலிய சகல மிருகங்களையும் அடக்கிவிடுதல். பிறர் ஹிருதயத்தை அறிந்துகொள்ளுதல், சர்ப்பம் முதலிய விஷ ஜெந்துக்களை வரவழைத்தல், பல ஆயிர மைல்களிலுள்ள விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ளுதல் இவைகளுக்காக ஜெபிப்பது ரஜோகுண மந்திரங்கள்.

பரமாத்மாவை அறியவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் சரீரசுத்தி பிராணசுத்தி நாடிசுத்தி ஹிருதயசுத்தி பாபக் கூட்டங்கள் நசித்தல் ஞானசித்தி மோக்ஷமார்க்கம் இவைகளுக்காக ஜெபிப்பது தத்துவகுண மந்திரங்கள்.

23. ஒவ்வொருவரும் அவரவர்கள் ஜெபித்துவரக் கூடிய மஹா மந்திரங்களைத் தானுகவோ யாராவது கேட்டோ பகிரங்கமாக வெளியிட்டுவிடும் பக்ஷத்தில் மந்திரங்கள் பலிதமாகமாட்டாதென்று மந்திரசாஸ்திரம் கூறுகிறது.

24. மஹா மந்திரங்களை ஜெபிக்கப்பட்டவர்களது இரத்த சக்தியை மந்திரஜெப விருத்தியின் சக்தியானது இழுத்துவிடுகிறபடியால், ஜெபப்பிரவர்த்தகர்கள் சத்துவ குணமானதும் சத்துள்ளதும் ஆரோக்கியம் பலம் இவைகளைத்தருவதுமாகிய ஆகாரத்தை அதிகப்படுத்திச் சரீர பலம் இரத்தவிருத்தி மூளையின் சுறுசுறுப்பு இவற்றை அதிகப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும். இரத்தத்தின் மதம் குறையும்பொருட்டு விரதாதிகளை அனுஷ்டிக்கும்படி சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகிறபடியால் மஹாமந்திர ஜெபவிருத்திப்பிரவர்த்தகர்கள் ; யாதொரு விரதாதிகளும் அனுஷ்டிக்க வேண்டியதில்லை.

25. ஆதியில் கருடபகவான் அஷ்டாக்ஷர மந்திரத்தை முறையோடு பத்துக்கோடி ஜெபம் செய்து எப்போதும் ஸ்ரீமந்நாராயணமூர்த்தியினிடத்திலேயே வாசம் செய்யும் படியான பாக்கியத்தை அடைந்தார்.

26. நந்திகேஸ்வரர் பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தைப் பதினேழு கோடி ஜெபம்செய்து மஹா கைலாஸபருவதத்தில் திரு நேத்திரதாரியாகிய எம்பெருமானிடத்திலேயே வாசம் செய்யும்படியான நிலைமையை அடைந்திருக்கிறார்.

27. ஆஞ்சநேயர் தாரகப்பிரஹ்ம மந்திரத்தின் இருபது கோடிஜெபத்தின் பூர்த்தியில் ஸ்ரீராமச்சந்திர பகவானைத் தரிசிக்குந் தன்மையை அடைந்தார்.

28. வான்மீக மகரிஷி ஒன்பது வருஷத்தில் ஏகாக்கிரபுத்தியுடன் மூன்றரைக்கோடி தாரகப்பிரஹ்ம ஜெபஞ் செய்ததால் பிரஹ்மதரிசனமாகிய நிருவிகல்ப சமாதியும் சர்வக்ஞமஹரிஷித்தன்மையும் யடைந்தன.

29. பிரஹலாதன் தனது மாதாவின் ஒன்பதுமாத கெர்ப்பகாலத்திலிருந்து ஐந்துவயதுவரை ஆறுகோடி அஷ்டாக்ஷர மந்திர ஜெபம் செய்துவந்ததால் தனது அரண் சூழ்ந்த மாளிகையிலேயே ஸ்ரீமந் நாராயண மூர்த்தியைத் தெரிசிக்கும் விசேஷத்தை அடைந்தான்.

30. துருவன் என்ற ஐந்துவயது சிறு பாலகன் துவாதசாக்ஷர மந்திரத்தை ஒருவருஷகாலத்திற்குள் ஒருகோடி ஜெபம்செய்ததால் பரந்தாமனது பரிபூரண சொரூபத்தைத் தரிசித்தார்.

31. பாஞ்சாலதேசத்திலுள்ள துளசிதாஸ் என்பவர் ஸ்ரீராம தாரகப்பிரஹ்ம மஹாமந்திரத்தின் இருபதுகோடி ஜெபபூர்த்தியினால் மனத்திலுள்ள பேதபாவனைகள் நீங்கப்பெற்று ஸ்ரீராகவரை அவரது பரிவாரங்களோடு தரிசனம் செய்தார்.

32. மஹாராஷ்டிரதேசபக்தசிகாமணியாகிய சமர்த்த ராமதாஸ் ஸ்வாமிகள் திரயோதசாக்ஷரீ மஹாமந்திரத்தின் பதின்மூன்றரைக்கோடி ஜெபத்தின்முடிவில் சக்கிரவர்த்தித் திருக்குமாரரை அடிக்கடி தெரிசனம் செய்யும் பெரும் பாக்கியத்தை அடைந்தார்.

33. க்ஷத்திரபந்து என்ற வித்தையில்லாத ஒருவன் மூன்று வருஷகாலத்தில் திரீயாக்ஷர மஹா மந்திரத்தைப் பதினொருகோடி ஜெபம்செய்து ஜனனமரணமற்ற அப்ரா கிருத வைகுண்டத்தை அடைந்தான்.

34. திருப்பாணாழ்வார் திருவரங்கம் பெரிய கோவில் என்ற மந்திரத்தின் ஒன்பதுகோடி ஜெபமுடிவில் ஸ்ரீ ரெங்கநாதப் பெருமானது சகுணசாயுஜ்யப் பதவியை அடைந்தார்.

35. கோங்கணர் என்பவர் வேட ஜாதியில் பிறந்தும் அகஸ்தியமுனிவரால் சுப்ரமண்ய சடாக்ஷர மந்திரம் உபதே சிக்கப்பெற்றுப் பதினெட்டுக்கோடி ஜெபமுடிவில் நித்திய சித்தரானார்.

36. பிந்துசேகரன் என்னும் ஓர் அரசகுமாரன் கலியுக ஆரம்பத்தில் ஸ்ரீ ராதாகிருஷ்ண நவாக்ஷரீ மஹா மந்திரத்தின் பதினெறுகோடி ஜெபமுடிவில் பராசக்தி யாகிய ஸ்ரீ ராதாதேவியையும் பரமாத்மாவாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானையும் ஞானதிருஷ்டியால் தெரிசனம் செய்தான்.

37 ருத்ரபசுபதிநாயனார் காரண பஞ்சாக்ஷரத்தின் ஏழு கோடி ஜெபமுடிவில் மஹா கைலாசத்தை அடைந்தார்.

38. வல்லபாசாரி என்ற ஓர் வைஷ்ணவ மதாசாரியார் நவநவ தரீயாக்ஷரீ என்ற மஹாமந்திரத்தைப் பதினைந்து கோடி ஜெபம்செய்து அதன்முடிவில் சர்வேஸ்வரனாகிய ஸ்ரீமந் நாராயணனைத் தெரிசனம் செய்தார்.

39. மந்திரஜெபமும் அதன் பாவனையும் மனமும் அழிந்து ஒன்றுபட்டகாலத்தில் மந்திரமூர்த்தி பிரசன்ன மாகிறது.

40. மந்திரத்தின் பாவனை (காண்பான்) மந்திரத்தின் காக்ஷி (மனம்) மந்திரத்தின் செய்கை (காணப்படும் பொருள்) இம்மூன்றும் அழிவுபெற்றகாலத்தில் பிரஹ்ம தரிசனம் உண்டாகிறது.

41. ஸ்தூலம் சூக்ஷ்மம் காரணம் என்ற இந்த மூன்று சரீரங்களுக்குள்ளிருக்கிற முப்பத்திரெண்டு ஸ்தானங்களும் அதிகரித்த மந்திர ஜெபப்பிரவாகத்தினுல் பரிசுத்தமாகும் போது மஹரிஷிகள் தங்கள் கூட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளத்தயாராயிருக்கிறுர்கள்.

42. அவ்வப்போது ஜெபசக்தியை அர்ப்பணம் செய்துவிடுவதால் அளவற்ற பிரயோஜனங்கள் உண்டா கின்றன.

43. ஒரே மந்திரம் எல்லா மந்திரங்களின் சக்தியை, யும் பெற்றுக்கொள்ளும்படிசெய்வது அவரவர்களுடைய ஞானத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது.

44. பிரயோஜனத்தை விரும்பாமல் மந்திரஜெபம் செய்வதால் பிறவாத மோக்ஷத்தையும் பிரயோஜனத்தை விரும்பிச்செய்வதால் பிறக்கிற பந்தத்தையும் அடைய லாம்.

45: ஒவ்வொரு மஹாமந்திரங்களுக்கும் இத்தனை கோடி ஜெபம் முடிவுபெற்றுல் மந்திரம் பூரண சித்தியான தென்ற நியதி ஏற்பட்டிருக்கிறது.

46. நமது மனத்திலுள்ள மலம் விக்ஷேபம் ஆவரணம் (அதாவது) அழுக்கு சஞ்சலம் இருட்டு இம்மூன்றில் அழுக்கையும் சஞ்சலத்தையும் முதலில் போக்கிக் கடைசியில் இருட்டையும் மந்திரசக்தி போக்கிவிடுகிறது.

47. வேதாந்தம் யோகம் சாங்கியம் இவைகளால் அடையப்படுகிற பிரயோஜனங்கள் இந்த மஹாமந்திர ஜெப பூர்த்தியினுல் அடைந்துவிடலாம்.

48. மந்திரஜெப மத்ய காலங்களில் நித்தியா நித்திய வஸ்து விவேகம் இகபரபோகவிராகம் சமாதிஷட்சம்பத்தி முமுக்ஷுத்துவம் என்ற நான்கு ஞான சாதனங்களும் முறையே தொடர ஆரம்பிக்கின்றன.

49. எந்த மந்திரங்களுக்கும் அந்தந்த மந்திரங்களின் பூர்ணசித்திக் கணக்குகளை நான்குபாகப்படுத்தி முதலில் அதிதேவதையும் இரண்டாவது பாகத்தில் அபிமான தேவதையும் மூன்ருவது பாகத்தில் உபாஸனு தேவதையும் நான்காவதுபாகத்தில் அதிஷ்டான தேவதையும் பிரசன்ன மாகிறது.

50 இந்த நான்கு தேவதாரூபிகளும் பயங்கரக் காக்ஷி களாலோ, பயத்தின் விசேஷத்தாலோ, பரீக்ஷா காரணத்தி ஞலோ, பக்குவக் குறைவாலோ, ஏமாற்ற முயற்சிக்கலாம் அதிஜாக்கிரதையுடனிருந்து கொள்ளவேண்டும்.

51. மத்ய தேவதைகள் மனதை மயக்கி அனித்திய போகபதவிகளைக்காட்டி ஜெபவிருத்தியைத் தடுத்து விடவும் கூடும்.

52. உள்ளதை இல்லாததாகவும் இல்லாததை உள்ள தாகவும் செய்துவிடக்கூடிய மஹாமாயையை மந்திர ஜெபத்தின் பூர்ணசக்தி தடுத்துவிடும்.

53. நின்றுகொண்டும் நடந்துகொண்டும் சாய்ந்து கொண்டும் சயனித்துக்கொண்டும் உட்கார்ந்துகொண்டும் மந்திரஜெபம் செய்யலாம். ஆனுல், மனது மாத்திரம் நின்றுகொண்டு, நடந்துகொண்டு, சாய்ந்துகொண்டு, சயனித்துக்கொண்டு, உட்கார்ந்துகொண்டு, இருத்தல் கூடாது. ஜெபத்திலும் ஜெபவிருத்தியிலும் ஜெபக்கணக்

கிலும் ஜெபதேவதையிலும் மனோவிருத்தி சென்று கொண்டிருக்கவேண்டும்.

54. சுகம் துக்கம் லாபம் நஷ்டம் ராகம் துவேஷம் நன்மை தீமை சீதம் உஷ்ணம் மனசு அமனஸ் இரவு பகல் போக்கு வரவு புண்ணியம் பாவம் இவைகளில்லாத இடத்திற்கு வியாபிப்பதே மந்திரநாத மஹாிஷிகளின் அபிப்பிராயம்.

55. மனோகுணங்களைத் தாண்டிச்செல்வது வேதாந்த முறை, அடக்கிச்செல்வது மந்திர முறை.

56. எந்த மந்திர தேவதைகளையும் மற்ற யாரையும் சூர்யன் முதலான தேவர்களையும் சிஷ்யர்கள் தங்கள் ஆசாரியர்களையும் ஸ்திரீகள் தங்கள் மணவாளர்களையும் பிரஹ்மசொரூபமாகப் பாவித்து அனுஷ்டித்துவந்தால் பிரஹ்மஞானப்பியாசிகள் அடையக்கூடிய உத்தம பிரயோஜனத்தைப் பரம்பரையாக அடைந்துவிடலாம்.

57. ஸ்திரீகள் நான்காம் வருணத்தவர்கள் தீண்டத்தகாதவர்கள் இவர்கள் வேதம் படிக்கக்கூடாதென்ற சட்டம் நமது நாட்டிலிருப்பதுகொண்டு பகவானாகிய ஸ்ரீவியாஸர் அபாரகருணையுடன் முன்கூறிய மூன்றினத்தவர்களின் உஜ்ஜீவனத்தை முன்னிட்டுப் புராணங்களையும் இதிகாச ரத்தினமாயும் ஐந்தாம் வேதமாயுமுள்ள ஸ்ரீமகாபாரதத்தையும் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்.

58. அப்படி முற்கூறிய மூன்றினத்தவர்களுக்காகப் புராணங்களையும் ஸ்ரீமஹாபாரதத்தையும் ஸ்ரீவியாஸமஹாிஷியால் ஏற்படுத்தியது வாஸ்தவமானால் அதிலடங்கியுள்ள மஹாமந்திரங்களையும் அம்மூன்றினத்தவர்களும் உச்சரிக்கலாம் அனுஷ்டிக்கலாம் என்றேற்படுகிறது.

59. புராண இதிகாசங்களிலுள்ள அஷ்டாக்ஷரம் பஞ்சா க்ஷரம் துவாதசாக்ஷரம் பிரணவம் திரீயாக்ஷரம் நவநவ திரீ யாக்ஷரீ சக்திபஞ்சாக்ஷரீ சடாக்ஷரம் சாக்ஷாத்கார மஹாவாக் கியம் நவாக்ஷரம் சோடசாக்ஷரீ கலிசந்தாரணம் முதலிய மஹாமந்திரங்களையும் ஸ்திரீகள் நான்காம்வருணத்தவர் தீண்டத்தகாதவர் எல்லோரும் ஜெபானுஷ்டானம் செய் யலாமென்பது வேதரிஷிகளின் சம்மதமாகத் தெரிகிறது.

60. புராண இதிகாசங்களிலுள்ள மஹாமந்திரங்கள் ஆரம்பத்தில் பிரணவத்துடன் விளங்குகிறபடியால் ஸ்திரீ களும் சூத்திரர்களும் தீண்டத்தகாதவர்களும் ஓங்காரத் துடன் மந்திரவுச்சாரணஞ் செய்யலாம்.

61. முக்தியை அடைய விரும்புகிற ஆண் பெண் சூத்திரன் பஞ்சமன் சங்கரஜாதி அனைவரும் எல்லாமந் திரங்களையும் ஜெபஞ்செய்யலாம்.

62. பொதுவாக மனுஷஜென்மத்தில் பிறந்த எந்த ஜாதி மனிதனும் மோக்ஷ இச்சையுள்ளவனாயிருந்தால் எந்த மஹாமந்திரங்களையும் ஜெபஞ்செய்வதில் யாதொரு தடையுமில்லை.

63. ஒழுக்கங்கெட்டசண்டாளர்களானாலும் மஹாமந் திரங்களை உச்சரிப்பதால் மஹாபாபங்களினின்றும் விடு படுகிறார்கள்.

64. எல்லா மஹாமந்திரங்களுக்கும் ஒவ்வொரு எழுத்தாகப் பிரித்து ருஷி சந்தஸ் ஸ்வரம் தேவதை இவை கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன.

65. சநாதன தர்மத்தை பாதுகாக்கவும் பாரதகண்டம் பூர்ணக்ஷேமமாயிருக்கவும் அவரவர்கள் ஞானமோக்ஷ சித் திக்காகவும் ஒவ்வொரு ஹிந்துமத புருஷனும் ஸ்திரீயும் இந்த மஹா மந்திரஜேபம் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக் கிறார்கள்.

66. அவரவர்களிடத்திலுள்ள பாப கர்மங்களும் அதன் அணுக்களும் நசித்துப்போன காலத்திலிருந்து மந்திரஜெபத்தின் கணிதத்தை அந்தந்த மந்திரங்களின் அதிஷ்டான தேவதை அங்கீகாரம் செய்துகொள்ளுகின்றன.

67. மந்திரமென்பது சில அக்ஷரங்கள்தானே அதற்கென்ன அவ்வளவு சக்தியென்றால் ஆதியில் ஏற்படுத்தப்பட்ட அக்ஷரங்கள் ஈஸ்வர சொரூபமே தவிர வேறல்ல.

68. சக்திபஞ்சாக்ஷரம் சிவசடாக்ஷரம் நாராயணநவாக்ஷரம் ராமசடாக்ஷரம் விஷ்ணு பஞ்சாக்ஷரம் தேவீநவாக்ஷரம் பஞ்சதசாக்ஷரீ சோடசாக்ஷரீ கணேச சப்தாக்ஷரீ சுப்ரமண்ய சடாக்ஷரம் சூர்யதசாக்ஷரம் நாராயண அஷ்டாக்ஷரம் சிவபஞ்சாக்ஷரம் ஸ்ரீராமர் ஸ்ரீகிருஷ்ணர் தக்ஷிணாமூர்த்தி நாரசிம்மன் ஹயக்ரீவன் வீரபத்திரன் ஆஞ்சனேயன் சாஸ்தா பைரவன் அகஸ்தியர் தன்வந்திரீ ஜடகோபர் பகுளாங்கி லக்ஷ்மி சரஸ்வதி சாவித்ரீ காயத்ரீ ராஜமாதங்கீ ராஜராஜேஸ்வரீ திரிபுரை சாமுண்டீ இந்திரன் வாயு அக்னி ஏமன் வருணன் பூமி முதலிய இன்னும் பல தேவமஹா மந்திரங்கள் அநேக பேதங்களாகப் பிரிந்து ஏழுகோடி மஹாமந்திரங்களிருக்கின்றன.

69. மந்திரங்கள் உபதேசிக்கும் கிரமம், ஒவ்வொரு அக்ஷரத்திற்கும் இவ்வளவு உருவாகவேண்டுமென்ற நிபந்தனை, இன்னின்ன காரியத்திற்கு இன்னின்ன மந்திரத்தை ஜெபஞ்செய்யவேண்டுமென்ற விதி, அந்தந்த மந்திரங்களை அர்ப்பணம்செய்யும் கிரமம், ஜெபக்கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய விபரம், ஆரம்பிக்கும்போதே ஜெபம்பூர்த்தியாகுமென்பதற்கடையாளம், முடிந்ததற்கு அடையாள லக்ஷியம், இவைகளையெல்லாம் வேதத்தின் மத்திய பாகமாகிய மந்திரசாஸ்திரம் விரிவாகச் சொல்லி

பிருக்கிறது. அவைகளை மஹாத்மாக்கள்மூலம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

70. மந்திரஅக்ஷரங்களில் சிலது புருஷன் சிலது ஸ்திரீ சிலது நபும்ஸகம் சிலது சத்துவம் சிலது ரஜஸ் சிலது தமஸ் முதலிய அம்ஸகுணங்களோடு அமைந்திருக்கிறது.

71. எங்தெந்த மந்திரங்களை யாரார் ஜெபித்து வருகிறார்களோ அவரவர்கள் அந்தந்த மந்திரங்களின் அதிஷ்டான தேவதையின் சம்பூர்ண சொரூபத்தைத் தியானித்து வரவேண்டும்,

72. மந்திரஜெபம் செய்கிறவர்கள் யாதொரு நித்திய அனித்தியப் பலன்களையும் சிந்திக்காமல் ஜெபிப்பதென்றும், தனக்கு வேண்டியவைகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு ஜெபிப்பதென்றும், இரண்டுவித மார்க்கங்களிருக்கின்றன அதில் ஒன்றையும் சிந்தியாமல் ஜெபிப்பது தனது ஞான மோக்ஷ நன்மையின் பொருட்டுமட்டுமாகையால், இப்போது பிரபஞ்சமிருக்கிற நிலைமையை உத்தேசித்துப் பாரதகண்டத்தின் சம்பூர்ண க்ஷேமம் வேதசம்மதமானதும் ஈஸ்வரனது அங்கீகாரம் பெற்றதுமான சநாதன தர்ம வைதீக மதத்தின் அபிவிருத்தி, பாரதர்களின் தபோசித்தி, நமது ஞான மோக்ஷபூர்த்தி இவைகளுக்காக ஜெபம்செய்து அர்ப்பணம் செய்துவரவேண்டும்.

73. உலகத்தில் ஒருவனை ஒருவன் ஸ்தோத்திரம் செய்தால் சந்தோஷமும் நிந்தித்தால் கோபமும் உண்டாவதற்குக் காரணம் அந்தந்த அக்ஷரங்களிலுள்ள சக்திதான் அதுபோல, பகவானது நாமோச்சாரணமான ஒவ்வொரு எழுத்துக்களுக்கும் ஒவ்வோர் சக்தி அமைந்திருக்கிறது.

74. தினந்தோறும் மந்திரஜெபம் ஆரம்பிக்கிற காலத்தில் அவரவர்கள் ஜெபித்துவருகிற மஹாமந்திரத்தின் அதி

தேவதை, அபிமானதேவதை, உபாஸனதேவதை, அதிஷ்டானதேவதை இந்த நான்கு தேவதாரூபங்களையும் மனதில் தியானித்துச் சீக்கிரம் மந்திரசித்தியாகவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துவரவேண்டும். அப்படி நான்கு தேவதா ரூபங்களையும் ஆரம்பத்தில் தியானித்துக் கொண்டு மந்திரஜெபம் ஆரம்பித்தால் இடைக்காலங்களில் ஜெபத்தின் பரிபூரண சித்திக்கு இடையூறுகள் வராதபடி அந்தந்த தேவதைகள் பாதுகாத்துக்கொள்ள ஏதுவாகும்.

75. மஹாமந்திரங்களை உச்சரிக்கும்போது அதன் சப்தம் அவரவர்களுடைய ஸ்தூல சரீரத்தினுடைய எல்லையைவிட்டு வெளியில் போகாதவாறு ஜெபிப்பதால் சீக்கிரம் வீர்யமான பலிதத்தைக் கொடுக்கிறது.

76. ஜெயமானாலும் அபஜெயமானாலும் மந்திரஜெபங்களை விடாமுயற்சியுடன் செய்துவருவதால் மத்யதேவதை ஆச்சரியமடைந்து சீக்கிரம் நம்மைப் பரிசுத்தப்படுத்தும் சங்கல்பத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறது.

77. மனதையும் இந்திரியங்களையும் சிதறவிடாது நிறுத்திக்கொண்டு ஜெபிக்கும் மந்திரசக்தியானது பதினாயிரம் மடங்கு வீர்யமுடையது.

78. ஒரு கோடி ஜெபமாகிறவரை இரு கண்களையும் திறந்துகொண்டு ஜெபம்செய்யவேண்டும். ஒரு கோடிக்கு மேல் மூன்றுகோடிவரை மூடிக்கொண்டு ஜெபஞ்செய்ய வேண்டும். அப்பால் இருகண்களையும் மூடிக்கொண்டிருந்தாலும் திறந்துகொண்டிருந்தாலும் குற்றமில்லை.

79. ஐம்பதுலக்ஷம் ஜெபத்திற்குமேலும் நூற்றைம்பது லக்ஷத்திற்குக்கீழும் சூக்ஷ்ம சரீரத்தடை உடல் தடை இவைகளும், நூற்றைம்பது லக்ஷத்திற்குமேலும் இருநூற்றைம்பது லக்ஷத்திற்குக் கீழும் உலகத்தடை

அதிகாரதேவர்களின் தடைகள் இவைகளும், இருநூற்றைம்பது லக்ஷத்திற்குமேலும் நாநூறு லக்ஷத்திற்கு கீழும் அஞ்ஞானத்தடை அவாந்தரப் பிரதிபந்தமும் நாநூறு லக்ஷத்திற்குமேல் அறுநூறுலக்ஷம்வரை பரீக்ஷைத்தடையும் பயங்கரமான பரிசுத்ததேவர்களின் தடைகளும் ஏற்படுமாகையால் ஈஸ்வரபலம் ஆசார்யபலம் மனோபலம் இவைகளை இப்போதே தயார்செய்துகொள்ளவேண்டும்.

80. இந்த மஹாமந்திரங்களின் தவறாத ஏகாக்கிர ஜெபத்தின் பிரவாகமானது முதல் முதலில் மனம் வாக்கு சரீரம் இவைகளிலுள்ள முன்ஜென்மாந்திர பாப கர்மங்களைப்போக்கி அப்பால் இந்த ஜென்ம ஆகாமிய சஞ்சிதங்களை அழித்துச் சகல இந்திரியம் பிராணன் மனது இவைகளைப்பரிசுத்தப்படுத்தி யோகஞான மார்க்கத்தில் பிரவேசிக்கச்செய்து பிரஹ்மசொரூபத்தில் இரண்டறக் கலந்துவிடச்செய்வது.

81. ஞானப்பியாஸமானது கர்மயோகம் பக்தியோகம் இராஜயோகம் இம்மூன்றும் முடிந்த பரிபக்குவமுடையவர்களுக்கும், கடைசி ஜென்மமுடையவர்களுக்கும், கிடைக்கக்கூடியது. யோகாப்பியாஸமோ, ஆகார இச்சை சகல இந்திரிய ஆசை உலகமயக்கம் ஏஷணத்திரயங்களின் பந்தம் இவைகளை விட்டவர்களுக்கே பலிதமாகக் கூடியது. இந்த மஹாமந்திர ஜெபங்களுக்கோ, மனைவி மக்களோடிருக்கலாம். அறுசுவை ஆகாராதிகளை சாப்பிடலாம். வியாபாரம் விவசாயம் செய்யலாம். உத்தியோகம் பார்க்கலாம். சகல ஆசைகளையும் வெறுத்து ஓட்டம்பிடிக்கவேண்டிய அவஸ்யமில்லை. எந்த வருணங்களிலும் ஆஸ்ரமங்களிலும் இருக்கலாம். கடினமானதும் கட்டுப்பாடுள்ளதுமான ஆசாரங்கள் அனுஷ்டிக்க வேண்டியதில்லை. ஆனால், இந்த மஹாமந்திர ஜெப

சித்தியினால் கிடைக்கக்கூடிய பிரயோஜனமோ, ஞானம் யோகம் இவைகளின் பூர்த்தியால் கிடைக்கக்கூடிய பிரயோஜனத்தை ஒத்திருக்கிறது.

82. கர்மேந்திரியங்களின் வீர்யமான எழுச்சி அடங்குகிறவரை ஸ்தூலக்கண்களைத் திறந்துகொண்டு ஜெபிப்பது கூடாது.

83. பலனைவிரும்பி ஜெபம்செய்வது முழங்காலில் ஜலம்வார்ப்பதை ஒக்கும். விரும்பாது செய்வது சிரசில் தீர்த்தத்தை வார்ப்பதை நிகர்க்கும்.

84. ஒரே திரவ்யம் கெட்டது நல்லது என்ற இரண்டு காரியங்களுக்கும் சாதனமாவது போலவும், ஒரே சங்கீதம் லௌகீகமான நாடகம் முதலியவைகளுக்கும் சர்வேஸ்வரனை நினைத்து உருகிப்பாடுவதற்கும், ஒரே வித்தை வாய் கூசாமல் மனிதர்களான பிரபுக்களையும் அரசர்களையும் திரவ்யத்திற்காகப் பாடவும் ஞானமோக்ஷ மார்க்கத்தில் பிரவிருத்திக்கவும் ஏதுவாவது போலவும், இந்த மஹாமந்திர சக்தியும் அனித்தியமான சித்திமார்க்கங்களிலும் இந்திராதி போகங்களிலும் நித்தியமான முக்தி மார்க்கத்திலும் இனிப்பிறவாத தன்மையிலும் செல்ல ஏதுவாகிறது.

85. மஹாமந்திரஜெபம் சீக்கிரம் பூர்த்தியாகவேண்டுமென்ற எண்ணமுடையவர்கள் ஆகாரமின்றிப் பாதவிக்கிற எந்த ஜாதி ஏழைகளான ஸ்திரீ புருஷர்கள் எல்லோருக்கும் பசு பக்ஷி எறும்பு செடி கொடி மரம் முதலியவைகளுக்கும் அவரவர்கள் சக்திக்குத் தக்கவாறு போஜனமளித்துவர வேண்டும்.

86. பிரஹ்மவித்துக்களான பிராம்மணர்கள் அகப்படுவது அவரவர்கள் பாக்கியத்தைப் பொறுத்திருக்கிறபடியால் அப்படிப்பட்ட மஹாத்மாக்களுக்கு ஒரு வேளை

போஜனமளித்தால் பிரபஞ்சத்திலுள்ள சகல ஜீவராசிகளுக்கும் ஏககாலத்தில் அன்னமிட்ட புண்ணியமும் கிடைத்து அதனால் சீக்கிரம் மந்திரசித்தியும் ஆகிறது.

87. ஜீவவதை செய்யாமலும் மாம்ஸாகாரம் புசியாமலும் இருக்கப்பட்டவர்களால் ஜெபிக்கப்படுகிற மந்திரங்கள் சீக்கிரம் பலனடைவதுடன் மந்திர தேவதைகள் மகிழ்ச்சியும் தாராள சிந்தையுங்கொண்டு பிரசன்னமாகிறது.

88. பொறுப்பற்ற மந்திரங்களை ஜெபித்துவருவதால் புண்ணியம் மட்டும் கிடைக்கிறது. பொறுப்புள்ள மந்திரங்களை ஜெபித்துவருவதால் புண்ணியப் பிரவாகமும் மந்திர அதிஷ்டான தேவதையும் பிரசன்னமாகிறது.

89. எந்த மந்திரமாயிருந்தாலும் வேதத்தின் நடுப்பாகமாகிய மந்திர காண்டத்தில் ஒப்புக்கொண்டதாயிருக்க வேண்டும்.

90. அவரவர்கள் முன்ஜென்மாந்தர பாபபுண்ணியங்களுக்குத் தக்கவாறு மஹாமந்திரங்கள் சிறிது காலத்திலும் அதிககாலத்திலும் சித்தியாகிறது.

91. ஓஜஸ் என்னும் பிரம்மரந்திரசக்திக்கு அடிப்படையானதும், ஞானசாதனமானதும், சரீரதத்துவங்களெல்லாவற்றிலும் பிரகாசமுடையதும், ஞானசக்தி யோகசக்தி தபோசக்தி இவைகளை விருத்திபண்ணுவதும் பிந்து சுக்கிலம் ரேதஸ் என்ற பெயர்களோடு கூடியதும் சத்துவசொரூபமானதுமாகிய வீர்யசக்தியைத் தம்மால் கூடியவரை பகிர்முகப்படுத்தாதவர்களுக்கு மஹா மந்திரங்கள் அதிசீக்கிரம் பலிதமாகிறது.

92. மந்திரம் தனியாகவும் நாம் வேறாகவும் நமது மனம் அப்புறமாகவுமிருந்தால் மந்திரம் பலிதமாகிறதில்லை. மஹாமந்திரங்களை மனதுடன்சேர்த்து இவ்விரண்

டையும் ஆத்மாவுடன் ஒன்றுபடுத்தி ஜெபிப்பதால் மனோ சக்தி தெய்வசக்தி இவ்விரண்டும் பிரசன்னமாகும்.

93. மஹாமந்திரங்களின் ஜெபப்பிரவாக சக்தியினால் வரக்கூடிய பிராரத்த கருமங்கள் குறைவுபடுவதும், மஹாரோகங்கள் விலகிவிடுவதும். துஷ்டதேவதைகளின் உபாதிஒழிவதும், மற்றும், சகல பாபங்களும் நசித்துப் போவதும், அவரவர்கள் மனோஎண்ணங்கள் பூர்த்தியாவதும், இனிப்பிறவாதிருத்தல் என்கிற ஆச்சரியத்தன்மையை அடைவதும், கிடைக்கப்படுகின்றன.

94. வரக்கூடிய பிராரத்துவ கருமங்களை மஹாமந்திர ஜெபதாரணையால் தடுத்து நின்றவர்களில் மார்க்கண்டர் ஸ்ரீவத்ஸர் கௌண்டேண்யர் நிகுளாசுவன் நிமார்க்கஜன் பிரஹ்லாதன் திருநாவுக்கரசர் என்பவர்கள் பிரசித்தமானவர்கள்.

95. ஒரு தேவதை ஒரு வரத்தைக்கொடுப்பது நாம் வாங்குவது என்பது ஒன்றிருக்குமானால் அந்தவரம் அழிவது என்பது ஒன்றிருக்குமாதலால், கொடுப்பது வாங்குவது அழிவது என்ற இம்மூன்றின் சங்கல்பமின்றிய மஹாமந்திர ஜெபமே நித்தியமோக்ஷ சாம்ப்ராஜ்யத்தை அனுபவ சித்தியாக்கக்கூடியது.

96. தீவிரமாகவும் பிரவாகமாகவும் நிபந்தனைக்குட்பட்டும் மந்திரஜெபம் செய்துவந்தால் மனோசங்கல்பம் ஓய்வுபெற்று மந்திர அதிஷ்டான தேவதையின் உருவம் பிரசன்னமாகி அப்பால் அதுவுமறைந்து திருபுடிரகித நிருவிகல்பஸமாதி ஸ்திதி சித்திக்கிறது.

97. புத்திரர்கள் மாதா பிதாக்களுக்கும் ஸ்திரீகள் மணவாளனுக்கும் அடங்கியிருந்து மந்திரஜெபம் யோக. ஞானப்பியாசம் இவைகளை அப்பியாசிக்க வேதம் இடம் கொடுக்கிறது.

98. ஸ்திரீகள் அவ்வரவர்களது ஸ்தூலசரீர நாயகர்களது ஆக்ஞைப்படி நடப்பதாலும், அவர்கள் மனம்போல நடந்துவருவதாலும், சித்தசுத்தி உண்டாகிறது. ஆதலால், ஸ்திரீகள் அவரவர்கள் நாயகர்களது உத்தரவு பெற்றுக்கொண்டு மஹாமந்திர ஜெபம் யோகாப்பியாஸம் ஞானப்பியாஸம் முதலியவைகளை அனுஷ்டிக்கச் சாஸ்திரங்களும் இடங்கொடுத்திருக்கிறது. ரிஷிகளும் அங்கீகாரம் செய்திருக்கிறார்கள்.

99. சூடாலை லீலை கற்கடி சுசீலா மைத்ரேயீ அனுசூயா நாரீமணீ காரைக்காலம்மையார் ஆண்டாள் முதலிய மஹாத்மாக்களான நமது பாரதநாட்டு ஸ்திரீகளும் சித்தசுத்திக்கேதுவான சரீரதர்மத்துட னிருந்துகொண்டு சாஸ்திர ஆராய்ச்சி மஹாமந்திர ஜெபம் யோகப் பழக்கம் ஞானப்பியாசம் இவைகளை அனுஷ்டித்துவந்ததாகவும் தெரிகிறது.

100. 1. ரக்தபீஜரோகஸ்தானம் 2. தசேந்திரிய மயக்கஸ்தானம் 3. போகஇச்சை ஸ்தானம் 4. உலகநிந்தைஸ்தானம் 5. தேவபயஸ்தானம் 6. மரணஅச்ச ஸ்தானம் 7. பாபபுண்ணியச்சேர்க்கை ஸ்தானம் 8. அனித்யலாப ஸ்தானம் 9. வித்தியா ஸ்தானம் 10. ஜென்மஞாபக ஸ்தானம் 11. கனவின்பீஜ ஸ்தானம் 12. அவித்தியாதந்திர ஸ்தானம் 13. பிராணநிலை ஸ்தானம் 14. மனோவியாதி ஸ்தானம் 15. சஞ்சாரகதி ஸ்தானம் 16 அடங்காதவிருத்தி ஸ்தானம் 17. புத்திநடேக்க ஸ்தானம் 18. ஆதிவியாதி ஸ்தானம் 19. குண்டலிமாய ஸ்தானம் 20. அகங்கார தனுசு ஸ்தானம் 21. தமோகுண ஸ்தானம் 22. ரஜோகுண ஸ்தானம் 23. அபரசத்துவகுண ஸ்தானம் 24. மும்மலப்பிரிவின் ஸ்தானம் 25. ஆகாமிய சஞ்சிதபிராரத்த ஸ்தானம் 26. அபமிருத்யு ஸ்தானம் 27. அவாந்தர ஸ்தானம்

28. விகல்ப ஸ்தானம் 29. திருமூர்த்தி ஸ்தானம் 30. திரு புடிஸ்தானம் 31. சாந்தஸ்தானம் 32. ஞானஸ்தானம் இந்த முப்பத்திரெண்டு ஸ்தானங்களும் பரிசுத்தமாய்விட்டால் மந்திரஜெபம் சித்தியானதென்று தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். மந்திரஜெபம் பூர்ண சித்தியானால்தான் இந்த முப்பத்திரெண்டு ஸ்தானங்களும் பரிசுத்தமாகும்.

101. எந்தெந்த மஹாமந்திரங்களை யாரார் ஜெபித்து வருகிறார்களோ அவரவர்கள் அந்தந்த மந்திரங்களின் அதிஷ்டான தேவதையின் உருவப்படமொன்றை எதிரில் வைத்துக்கொண்டு ஜெபித்தால் மிகவும் உத்தமம்.

102. ஜெபப்பிரவாகம் போய்க்கொண்டிருக்கும்போது அவரவர்கள் அனுபவத்திலேயே திடீர் திடீரென்று பல பல மாறுதல்களும் அற்புத விஷயங்களும் பிரத்தியக்ஷத்தில் தோற்றப்படும். இதை அவரவர்களே கண்டுகொள்ளவேண்டியது.

103. வாக்கினால் உச்சரிக்கப்படுகிற மந்திரஜெபமானது சில காலங்களில் சாந்தவுச்சாரண ஜெபமாகமாறி அதன்பின் ஸ்மரணஜெபமாக உதயமாகி அதற்குப்பின் தியான ஜெபமாகஸ்புரித்து அதனப்பால் சம்ப்ரக்ஞாத ஜெபமாகிக் கடைசியில் அஸம்ப்ரக்ஞாத சமாதியில் கொண்டுபோய் விட்டுவிடுகிறது. இதுதான் வான்மீக மஹரிஷியின் அனுபவம். இந்த அனுபவமே பதஞ்சலி முதலிய யோகிகளும், கபிலர் முதலிய சாங்கியர்களும், வியாஸர் முதலிய வேதாந்திகளும், நாரதர் முதலிய பக்தர்களும், ஜனகராஜா முதலிய கர்மயோகிகளும், ஜைமினி முதலிய கர்மகர்த்தாக்களும், ஜனகாதி நான்கு மஹரிஷிகளும் அகஸ்தியர் முதலிய சித்தர்களும், சுகர் வாமதேவர் முதலிய பிரஹ்மரிஷிகளும் அடைந்திருக்கிறார்கள்.

104. உலகவெறுப்பும் பிரஹ்மஞான இச்சையுமில்லாமல் மந்திரஜெபம் ஆரம்பிப்பவர்கள் காமிய எண்ணங்களிலும் பிரயோஜனமற்ற தோற்றங்களிலும் போலிப் பிரகாசங்களிலும் மனோகற்பனையாலுண்டாகிற ஜோதிஸ்வரூபத்திலும் மயங்குவார்கள்.

105 அத்வைத அனுபவம் விசிஷ்டாத்வைத ஆனந்தம் துவைத சாக்ஷாத்காரம் இவைகளை அடைய ஆசைப்படுபவர்களும் வேறுவேறு சம்பிரதாயமாகவும் முறையாகவும் மஹாமந்திரங்களை ஜெபம்செய்துவரலாம்.

106 ஐந்து வருஷமுதல் நாற்பது வருஷத்திற்குட்பட்ட வயதுடைய சரீரத்தைச் சொந்தமாகவுடையவர்களுக்கே, யோகாப்பியாஸபூர்த்தி ஞானசித்தி மந்திரஜெபமுடிவு இவைகள் சீக்கிரம் உச்சஸ்தானத்தை யடையுமென்று சகல சாஸ்திரங்களும் கூறுகின்றன. அதன் கர்த்தாக்களும் கூறுகிறார்கள். ஆதலால், பால யவ்வனப் பருவமுடையவர்களே அதிகமாக இந்தமந்திர ஜெபப்பிரசாரத்தில் ஈடுபடவேண்டும்.

107. நாம் ஜெபித்துவருகிற மந்திரத்தின் சக்தியனைத்தும் தன்னைத்தான் அனுபவத்திலறிதல் என்கிற அந்தர்முக பிரஹ்மஞான சித்திக்காகச் செய்யப்படவேண்டுமேயொழிய சில காலங்களில் மாறிவிடக்கூடிய பகிர்முக அனித்தியபோக பதவிகளுக்காக ஜெபிக்கக்கூடாது.

108. நிஷ்காமிய சாதனமாயிருந்தால் காமியத்தையும்

நித்தியத்திற் கேதுவாயிருந்தால்	அனித்தியத்தையும்
சத்தியத்திற்குச் சாதனமாயிருந்தால்	அசத்தியத்தையும்
மோக்ஷத்திற் கேதுவாயிருந்தால்	பந்தத்தையும்
நிராசைக்கு ஏதுவாயிருந்தால்	ஆசையையும்
நன்மைக்கு ஏதுவாயிருந்தால்	தீமையையும்
பரத்திற்குச் சாதனமாயிருந்தால்	அபரத்தையும்

மஹாமந்திரஜேப அனுஷ்டானப் பிரவர்த்தகர்கள் விசாரணைசெய்து ஆரம்பிக்கலாம்.

109. தனிவாக்கு மாத்திரத்தினால் எத்தனையோ வேதாந்தம் பேசுபவர்களையும் பக்திப்பிரசங்கம் செய்பவர்களையும் கர்மானுஷ்டானத்தைக்குறித்துக் கண்டிப்பாய்ப் பேசுபவர்களையும் நாம் நேரே பார்த்திருக்கிறோம். மனம் வாக்கு சரீரம் என்ற மூன்று கரணங்களும் தசேந்திரியங்களும் அடங்காத வியாவகாரிக தசையிலேயே அத்வைதம் துவைதம் விசிஷ்டாத்வைதம் என்று வாயால் பரத்வ நிச்சயஞ்செய்து பலமாகத் தர்க்கித்து அளவு கடந்து வாயால்பேசி மதாசாரியர்களாக இருப்பவர்களையும் பார்க்கிறோம். இவைஅனைத்தும் போலிஎன்று நாம் வாய்கூசாமல் சொல்வோம். அதிக மழையைக்கண்டதவளை கத்துவதும் மனுஷர்களைக்கண்ட கொசு கூப்பிடுவதும் இதற்குச் சமானமாகிறது. எது எப்படியிருந்தாலும் நாம் சத்தியவஸ்துவை அனுபவத்தில் மந்திரசித்தியின் மூலமாகவோ, யோகாப்பியாஸமார்க்கமாகவோ, பக்தியின் வழியாகவோ ஞானப்பியாஸ மார்க்கத்தினாலோ, செல்ல முயற்சிக்கவேண்டும்.

110. உலகம் சதா மாறிக்கொண்டேயிருக்கிறது. பிரஜைகள் கண்ணுக்கெதிரே மண்ணாய்ப் போகின்றதைப் பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கிறோம், துர்நாற்றமும் துக்கமும் நிறைந்திருக்கப்பட்ட சரீரத்தை நாமென்றெண்ணியிருக்கிறோம். அதுவோ, நம்மைக்கேட்காமல் போய் விடப்போகிறது. இந்தச் சரீரமிருக்கும்போதே சத்திய வஸ்துவைப் பிரத்தியக்ஷ அனுபவத்திலறிய ஆசைகொண்டு மஹாமந்திரங்களை ஏகாக்கிர புத்தியோடு ஜெபித்து சர்வேஸ்வர ஜகதீஸ்வர எம்பெருமானுக்கு அர்ப்பணம் செய்துவரவேண்டும்.

111. பிரபஞ்ச ஜனங்கள் நம்மை நல்லவன் புண்ணிய வான் மேதாவி மஹான் என்று கூறினால், இந்த நான்கு பக்குவங்களும் நமக்கு வந்துவிடப்போவதில்லை. கெட்ட வன் பாபி மூடன் அஞ்ஞானி என்று சொன்னால், இந்த நான்கும் நமக்கு வந்துவிடப்போவதில்லை. ஆதலால், உலக ஜனங்களையும் அவர்களது வார்த்தைகளையும் சிறு துரும்புக்கும் தாழ்வாகமதித்து ஸ்துதி நிந்தை இவ்விரண் டிலும் சமத்துவ புத்தியோடு மஹாமந்திர ஜெபானுஷ் டான சகுணநிர்க்குண ஊர்த்வகதியின் நித்தியாஸன மார்க் கத்தில் அதி துரிதமாகச்செல்லவேண்டும்.

112. ஹ்ருதயம் தெளிவில்லாதிருப்பது ஓர் பெரிய மஹா ரோகமென்று சித்தர்களும் ஆயுர்வேதஸ்தாபகர் களுமாகிய தன்வந்திரி அகஸ்தியர் முதலியவர்கள் கூறி யிருக்கிறபடியால் மஹாமந்திரஜெபப் பிரவிருத்தியில் ஈடு பட்டவர்கள் மனதை எப்போதும் ஸ்படிகம்போன்று தெளிவாகவே வைத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

113. பிறர் அறியாதபடி மஹாமந்திரங்களை அந்தரங் கமாக ஜெபித்துவருவதால் சீக்கிரம் மந்திர சித்தியா கிறது.

114. மஹாமந்திரங்களைக் கோடிக்கணக்காக ஜெபித்து வரும்போது மந்தபுத்தியுடையவர்களும் சூக்ஷ்மபுத்தி யுடையவராகிறார்கள்.

115. மஹாமந்திரங்களை ஏகாக்கிர புத்தியுடன் முறைப் படி ஜெபித்துவரும்போது,

ஒருகோடி ஜெபமானவுடன் ஸ்தூல சரீரத்தில் குடி கொண்டிருக்கும் வியாதிகள் நாசமடைகின்றன. வீண் கற்பனை எண்ணங்கள் குறைகிறது. நல்ல கனவுகள் காணப்படுகின்றன. மனது சத்துவகுண விருத்தியில் பிரவேசிக்கிறது.

இரண்டுகோடி யானவுடன் மனோசஞ்சலத்திற்கேது வான பல சங்கடங்கள் தீருகின்றன. விரோதிகளெல்லாம் தானே சிநேகிக்க வருவார்கள்.

மூன்றுகோடி யானவுடன் அதிதேவதை பிரசன்னமாகிறது. குடும்பத்தில் கடன் முதலியவைகளிருந்தால் நிவிர்த்தியாய்விடுகிறது. தன்னால் முடியாதுபோன காரியங்களெல்லாம் தானே முடிகிறது.

நான்குகோடி முடிவில் உலக துக்கங்கள் மனதில் அழுந்தித் தாக்குவதில்லை. முன்னேற்பட்டிருக்கிற பல கஷ்டங்களும் போகிறது. புத்திரனில்லாதவர்களுக்குப் புத்திரனுண்டாகிறது. விரோதமான புத்திரன் சிநேகிக்க வருவான். புத்திரன் புத்திதீக்ஷண்யமடைந்து நல்ல பலனை அடைவான்.

ஐந்துகோடிஜெப முடிவில் நாலாயிரத்துத்தொளாயிரத்து நாற்பத்தொன்பது வியாதிகளின் வித்துக்கள் (அதாவது)பீஜங்கள் மூலத்தோடு நாசமடைகிறது. பகிர்முகச் சத்துருக்களும் அந்தர்முக காமக்குரோத விரோதிகளும் நாசமடைகிறார்கள்.

ஆறுகோடியின் முடிவில் அபிமான தேவதை பிரசன்னமாகிறது. மனைவி பிரதிகூலமாயிருந்தால் அனுகூலப்படுகிறாள். புருஷன் பிரதிகூலமாயிருந்தால் அனுகூலப்படுகிறான். உலக அனித்திய சுகங்களில் இச்சையற்ற மனது உண்டாகிறது.

ஏழுகோடியானவுடன் சஞ்சிதத்தால் வரக்கூடிய அபமிருத்யுதோஷமும், தேவபயமும் விலகிவிடுகிறது. மனோகுண ஆனந்தமும் உதாசீனகுணமும் உண்டாகிறது. பல ஜென்மாந்தர பாபகர்மங்கள் முழுமையும் மிச்சமின்றி ஒழிந்துவிடுகிறது. மஹான்கள் வலுவில் தேடிவருவார்கள். வரப்போகிற காரியங்கள் தோன்றுகின்றன.

எட்டுக்கோடி ஜெபபூர்த்தி பெற்றபின் உபாஸனு தேவதை பிரசன்னமாகிறது. ஸ்திரீகள் செல்வம் வீடு நிலம் இவைகள் வலுவில் வருகிறது. சற்குரு தரிசனமும் அதனுல் சகுண எம்பெருமானது பிரத்யக்ஷமும் கிடைக்கிறது.

ஒன்பதுகோடி யானவுடன் ரஜோகுண தமோகுண விருத்திகள் பூரணமாக ஓய்வுபடுகின்றன. சுத்த சத்துவ விருத்தியே பிரதிபலிக்கின்றது. அதிஷ்டான தேவதை பிரசன்னமாகிறது.

பத்துக்கோடி ஜெபமானவுடன் தான் உத்தேசித்திருந்த சகல காரியங்களும் பூர்த்தியாகின்றன. பூர்ண ஞானேதயம் உண்டாகிறது.

116. பிரஹ்மஞான மடையாமலும் சுவானுபவமில்லாமலும் மனதிற்கு உபசாந்தி வாரமலும் மனிதன் பூமியில் உயிர் வாழ்வதற்கு யாதொரு நியாயமுமில்லையென்று வேதத்தின் மந்திரகாண்டம் கூறுகிறபடியால் ஒவ்வொரு மனிதனும் முன் கூறியவைகள் சித்திக்கும் பொருட்டு நிஷ்காம புத்தியுடன் மஹாமந்திர ஜெபம் செய்து ஜகத் காரண வஸ்துவிற்கு அர்ப்பணம் செய்து வரவேண்டும்.

ஓம். தத். ஸத்.

அ. அ. ௬. ௬௦. விலக்ஷணுனந்தர்.

ஓம்.

தத். ஸத்.

மந்திர மாலிகா.

1. பிரணவம்

இந்த மஹாமந்திரத்திற்கு ஏகாக்ஷரம், பிரணவம், ஜீவ மந்திரம், ஆதிகாரணம் என்ற, பெயர்களுண்டு. இது சர்வவியாபியான பிரஹ்மசொரூபத்தின் ஆதி சங்கல்பம். சிருஷ்டி ஆரம்பிப்பதற்கு முன் ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தி பிர்ம்மதேவருக்கு இந்த மந்திரத்தை உபதேசித்து அதன் ரகஸ்ய தத்துவங்களையும் அபூர்வ சக்திகளையும் காண்பி வித்து சதுர்வேதங்களையும் இந்த மஹா மந்திரத்திற் குள்ளேயேயிருந்து வெளிப்படுத்தி ஐம்பத்தோருகோடி மஹாமந்திரங்களின் ஜீவசக்தியை இதில் நிரூபித்துக் காட்டி விளக்கியிருக்கிறார்.

இந்த மந்திரத்தை அப்பியாசித்துப் பிரஹ்மசொரூ பத்தை அடைந்தவர்களில் பிரமதேவர், சுப்ரமண்யர், தத் தாத்திரேயர், தன்வந்திரி, கபிலர், பதஞ்சலி இவர்கள் விசேஷமானவர்கள். இந்த மஹாமந்திரத்தின் சக்தியும், மஹிமையும் அளவிடற்கரியது. இதற்கு அதிதேவதை தன் வந்திரி அபிமானதேவதை தத்தாத்திரேயர், உபாஸனை தேவதை சுப்ரமண்யர் அதிஷ்டானதேவதை பரமாத்மா இருபதுகோடி ஜெபம் செய்துமுடித்தால் இந்த மந்திரம் சித்தியாகிறது

2. தாரகப்பிரஹ்மம்.

இந்த மஹாமந்திரம் இரண்டு அக்ஷரங்களோடு கூடியது பிரணவத்துடன் சேர்த்து ஜெபிக்கும்படி அந்த சாஸ்திரம் சொல்லுகிறது. இந்த மந்திரம் சகல சுருதிகளிலும் இதிகாசங்களிலும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பது. பிரம்மதேவரும் சமஸ்ததேவர்களும் சதா உச்சரித்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியது. ராமதாரகரகஸ்யோபநிஷத்தில் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சக்கிரவர்த்தித் திருக்குமாரராகிய ஸ்ரீராகவர் அவதாரமாவதற்கு முன்னமேயே இந்த மந்திரம் வேதங்களில் அனாதியாகத் தோன்றிக்கொண்டிருக்கிறது. மஹாத்மாவாகிய வான்மீக மஹரிஷி ஒன்பதுவருஷ காலத்திற்குள் இந்த மஹாமந்திரத்தை மூன்றரைக்கோடி ஜெபம்செய்து நிருவிகல்பஸமாதி ஸ்திதியையும் சர்வக்ஞ மஹரிஷித் தன்மையையும் அடைந்திருக்கிறார். ஸ்மரித்தமாத்திரத்தில் சகல பாபங்களையும் போக்கிவிடக்கூடியது. மஹாயோகிகள் ஆச்சரியப்படத்தகுந்தது. ஜீவர்களின் ஹிருதயத்தைச் சீக்கிரம் ஆத்மசொரூபத்தில் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பது. சுகப்பிரஹ்மரிஷியின் அவதாரமாகிய கபீர்தாஸ் என்பவர் இந்த மந்திரத்தை இருபதுகோடி ஜெபம் செய்து தனது சகல சுதந்தரங்களையும் இந்த மந்திரதேவதையினிடத்தில் அர்ப்பணம் செய்துவிட்டு நித்திய சித்தரானார். ஸ்ரீ காசிக்ஷேத்திரத்தில் ஒருநாள் இரவாவது தங்குபவர்களுக்கு ஜெகதீஸ்வரியாகிய விசாலாக்ஷி அம்மையார் வலது காதைப்பற்றிக்கொள்ள ஸ்ரீ விஸ்வேஸ்வரப்பெருமான் இந்த மந்திரத்தை உபதேசிக்கிறார். இன்னும் இந்த மஹாமந்திரம் பிறவாத முக்தியை அளிக்கவல்லது. சகல சித்திகளையும் கொடுக்கக்கூடியது. திரிமூர்த்தி அம்சத்தோடு கூடியது. இதற்கு அதிதேவதை

ஆஞ்சநேயர், அபிமானதேவதை லக்ஷ்மணர், உபாஸனு தேவதை ஜானகீ, அதிஷ்டான தேவதை, ஸ்ரீராகவர் இருபதுகோடி ஜெபமுடிவில் சித்திக்கக்கூடியது.

3. திரீயாக்ஷரீ.

இந்த மந்திரம் மூன்று எழுத்துக்களோடு கூடியது. வேத சாகைகளின் சகல இடங்களிலும் வியாபித்திருப்பது. ரிஷிகளும் சித்தர்களும் அடிக்கடி தொனிசெய்து கொண்டிருப்பது வேதமந்திரங்களுள் விசேஷமானது. க்ஷத்திரபந்து என்ற பரமபக்தன் இந்த மந்திரத்தைப் பதினுன்குகோடி ஜெபம்செய்து சர்வலோக சரண்யராகிய ஸ்ரீமந் நாராயணரைத் தரிசித்திருக்கிறுன். தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் இதை ஜெபித்தே பகவானது பரம ஏகாந்த பக்திக்கு அதிகாரியானுர். இதற்கு அதிதேவதை கருடபகவான், அபிமானதேவதை ஆதிசேஷன், உபாஸனு தேவதை மஹாலக்ஷ்மீ, அதிஷ்டான தேவதை ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தி பதினைந்துகோடி ஜெபமுடிவில் சித்திக்கக்கூடியது.

4. சாக்ஷாத்கார மகாவாக்கியம்.

இந்த மஹாமந்திரம் பிரஹ்மசொரூபத்தின் சத்தியம் சாந்தம், சாக்ஷி என்ற இம்மூன்றின் தன்மையை விளக்கிக் காட்டக்கூடிய மூன்று அக்ஷரங்களோடு அமைந்திருப்பது. நான்குவேத சாகைகளாகிய சர்வ வுபநிஷதங்களிலும் ஆரம்பத்திலும் முடிவிலும் பிரதிபாதித்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியது. பரமார்த்தவஸ்துவின் எதார்த்தத்தை அனுபவத்தில் காட்டுந்தன்மை வாய்ந்தது. மனதை ஆத்மாவினிடம் அதிசீக்கிரம் சேர்ப்பிவிக்கக்கூடியது. ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா அர்ஜுனனுக்குக் குருக்ஷேத்திர புண்ணிய பூமியில் பதினேழாவது அத்தியாயத்தில் ரகஸ்

யமாக உபதேசித்தது. பிரஹ்ம சொரூபத்தின் சத்து, சித்து, ஆனந்தம் இம்மூன்றின் தன்மைகளை விளக்கிக்காட்டுவது. ரிஷிகளும் பரமஹம்ஸ சந்நியாசிகளும் அந்தரங்கமாக வுச்சரித்துக்கொண்டிருக்கக்கூடியது. புண்ணிய சொரூபமான யாக காரியங்களில் ஆரம்பிக்கும்போதும் முடிவுபெறும்போதும் உச்சாரணஞ் செய்யக்கூடியது. சர்வக்ஞராகிய கௌதமரால் தனது ஏழாவது புத்திரனை சதானந்தர் என்பவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. இதற்கு அதிதேவதை பிரஹஸ்பதி, அபிமான தேவதை நாரதர், உபாஸனா தேவதை பிரம்மதேவர், அதிஷ்டான தேவதை பிரஹ்மம். பதிமூன்றுகோடி ஜெபமுடிவில் சித்திபெறக்கூடியது.

5. சிவ பஞ்சாக்ஷரம்.

இந்த மஹாமந்திரம் ஐந்து அக்ஷரங்களோடு கூடியது. பிரணவத்தைச்சேர்த்து ஆறு எழுத்துக்களுடன் அமைந்திருப்பது. இந்த மந்திரமும், ஸ்தூலபஞ்சாக்ஷரம், சூக்ஷம பஞ்சாக்ஷரம், காரண பஞ்சாக்ஷரம், மஹாகாரண பஞ்சாக்ஷரம் ஆதிகாரண பஞ்சாக்ஷரம் என்று ஐந்து விதங்களிருக்கின்றன. இது வேதங்களிலும், உபநிஷத்துக்களிலும், சிவாகமங்களிலும், புராணங்களிலும், விகசிதமாய்க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அநேக மஹாரிஷிகளும் சித்தர்களும் சைவ சமயாசாரியர் நால்வரும் அறுபத்துமூன்று நாயன்மார்களும் முறையோடு ஜெபம்செய்து இனிப்பிறவாத மோக்ஷலாபத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். மஹா மந்திரங்களுக்குள் சிரேஷ்டமானது. சோழ தேசத்தில் பிராம்மண வம்ஸத்தில் திருமழப்பாடி என்ற க்ஷேத்திரத்தில் அவதாரம் செய்தருளிய நந்தி என்பவன் இந்தப் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தின் மகிமைகளைக் கேள்விப்பட்டு ஆசாரியரிடம் முறையே வுபதேஸம்பெற்றுப் பிர

வாகரூபமாய் ஜெபம்செய்து முடிவில் மஹாகைலாஸத்தில் பரமசிவனது சாரூப்யபதவியை அடைந்ததோடு பதினெட்டுச் சித்தர்களில் ஒருவராகவும் ஆனார். திருநாவுக்கரசு ஸ்வாமிகளைச் சமணராஜன் சுண்ணாம்புக்காளவாயில் வைத்து நீற்றியபோதும் சரீரத்தில் பாறைக்கல்லைக் கட்டிச் சமுத்திரத்தில் போட்டபோதும் இந்தப் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தின் எதார்த்தமான ஸ்மரணத்தினாலேயே சகலவித கஷ்டங்களினின்றும் நீங்கப்பெற்று சர்வேஸ்வரனது பாதாரவிந்தத்தை அடைந்தார். இம்மந்திரத்தின் மகிமை இன்னும் அபாரமாகவுள்ளது. இதற்கு அதிதேவதை நந்திகேஸ்வரர், அபிமானதேவதை சுப்ரமண்யர், உபாஸனதேவதை பருவதராஜகுமாரி, அதிஷ்டானதேவதை பரமசிவன், பதினொருகோடி ஜெபம் பூர்த்தியானால் சித்திபெறக்கூடியது.

6. சுப்ரமண்ய சடாக்ஷரம்.

இந்த மஹாமந்திரம் பிரணவத்துடன் ஏழு அக்ஷரங்களோடு கூடியது. சில வுபநிஷத்துக்களிலும் புராணங்களிலும் பதினெட்டுச் சித்தர்களது பரிபாஷை சாஸ்திரங்களிலும் பிரசித்தமாகச் சொல்லப்படுகின்றது. அகஸ்தியர் கோரக்கர் கொங்கணர் முதலிய பெரிய சித்தர்கள் இந்த மந்திரத்தை அனுஷ்டித்துப் பூர்ணப்பிரயோஜனத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். யோகிகளுக்கும் சித்தர்களுக்கும் வெகு முக்கியமானது கும்பன் என்னும் அரசனும் அருணகிரிநாதரும் இடைவிடாது இந்த மந்திரத்தை ஸ்மரித்து சித்தி முத்தி முதலிய இரண்டு மார்க்கங்களையும் அடைந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு அதிதேவதை தேவேந்திரன் அபிமானதேவதை வீரபாகுதேவர் உபாஸனதேவதை வல்லீதேவசேனா அதிஷ்டானதேவதை சுப்ரமண்யர். பதின்மூன்றுகோடி ஜெபமுடிவில் பூர்த்திபெறக்கூடியது.

7. நாராயண அஷ்டாக்ஷரம்.

இந்த மஹத்தான மந்திரத்திற்கு நாராயண மஹாவாக்கியம் அஷ்டாக்ஷரம் திருமந்திரம் ஆதிநாராயணமந்திரம் பரத்வமூலம் என்ற பெயர்களுண்டு. இது பிரணவத்தோடுசேர்த்து எட்டு அக்ஷரங்களோடுகூடியது. வேதங்களிலும் வேத சாகைகளான உபநிஷத்துக்களிலும் புராணங்களிலும் வெகு விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. மஹா நாராயண வுபநிஷத்தில் அதிக விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதை ஆதியில் ஸ்ரீமந்நாராயண மூர்த்தி வைகுண்டத்தில் மஹாலக்ஷிமீ கருடபகவான் ஆதிசேஷன் விஷ்வக்ஸேனர் ஜெயவிஜயாள் இவர்களுக்கு உபதேசம் செய்திருக்கிறார். வகுளமாலிகை தொண்டைமான்சக்கிரவர்த்தி என்ற இருவரும் ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரப் பெருமானிடத்தில் இந்த மந்திரத்தை வுபதேஸம்பெற்றுப் பரமப்பிரயோஜனத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். நாரத மஹரிஷி ஹிரண்யகசிபுவின் பார்யைக்கு இந்த மகத்தான மந்திரத்தை உபதேசிக்குங்காலத்தில் ஒன்பதுமாத கர்ப்பத்தில் வயிற்றுக்குள்ளிருந்தே பிரஹ்லாதன் கேட்டுக் கொண்டான். தூர்வாஸமஹரிஷியினிடமிருந்து ராஜரிஷியான அம்பரீஷன் இந்த அஷ்டாக்ஷரமந்திரத்தை உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டான். ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் என்கிற இராமானுஜாசாரியார் தமது ஜன்மஸ்தானமாகிய ஸ்ரீ பெரும்புதூரிலிருந்து பாண்டியநாட்டின் மத்தியிலுள்ள திருக்கோஷ்டியூர் என்ற திவ்யக்ஷேத்திரத்தின்கண் எழுந்தருளியிராநின்ற மஹாத்மாவாகிய திருக்கோஷ்டியூர் நம்பி என்பவரிடம் பதினெட்டு வருஷங்களில் பதினெட்டு முறை காலால் நடந்துசென்றும் பக்குவமில்லை பக்குவமில்லையென்று திருப்பித்திருப்பி அனுப்பப்பட்டுப் பத்தொன்பதாவது தடவையில் இந்த மஹாமந்திரத்தை

ரகஸ்யமாக முறையோடு உபதேசித்து அதன் அந்தரங்க ஞானரகஸ்ய தத்துவங்களையும் போதித்து இதை எவருக்கும் சொல்வதுகூடாது அப்படி மீறிச்சொல்வாயானால் நீ மீளாநரகத்தை அடைவாய் என்ற ஆசார்யனது சாபரூபமான கட்டளையையும்மீறிப் பெரிய கோபுரத்தின் மீதேறிநின்று ஜாதிமத பேதமில்லாமல் வீரகர்ஜனையோடு உலக ஜனங்களுக்கு உபதேசித்த மந்திரம். இன்னும் இதன் மஹாத்துவம் அபாரமாகவுள்ளது. இதற்கு அதிதேவதை கருடபகவான் அபிமானதேவதை ஆதிசேஷன் உபாஸனாதேவதை மஹாலக்ஷ்மீ அதிஷ்டான தேவதை ஸ்ரீமந் நாராயணமூர்த்தி எட்டுக்கோடி ஜெப அந்தத்தில் சித்திபெறக்கூடியது,

8. ஸ்ரீ கணேச அஷ்டாக்ஷரம்.

இந்த ரகஸ்யமந்திரம் ஏகாக்ஷரத்துடன் சேர்த்து எட்டெழுத்தாகிறது. இந்த எட்டெழுத்துகளும் ஸ்ரீ கணேஸ்வரரது எட்டுவகை உருவங்களையும் எட்டுவகை சக்திரூபங்களையும் அஷ்டமாசித்திகளையும் கைக்கொண்டதாயிருக்கின்றன. இது,சித்தி முத்தி இரண்டும் தரவல்லது. சகல காரியங்களிலும் சமஸ்த பிரதிபந்தங்களையும் போக்கிவிடக்கூடியது. தேவரிஷிகள் ஜீவஹிம்ஸையில்லாத புண்ணிய யாக காலங்களில் ஆரம்பத்தில் இந்த மஹாமந்திரத்தை யாக கர்த்தாவால் உச்சரிக்கச்செய்த பின் யாகம் ஆரம்பிப்பது வழக்கம் தேவர்களும், ரிஷிகளும், தங்கள் தங்கள் காரியசித்திகளுக்காக இந்தமந்திரத்தை ஸ்மரணை செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். கஜமுகன் என்னும் அதிக பலமுள்ள அடங்காத அசுரனொருவன் இந்த மந்திரசித்தியின் பலத்தால் ஸ்ரீகணேஸ்வரப்பெருமானுக்கு அத்தியந்த சிஷ்யனாகவும் வாகனமாக

வும் அமையப்பெற்றான். இதற்கு அதிதேவதை சூரிய பகவான் அபிமானதேவதை தேவேந்திரன் உபாசனை தேவதை பிரம்மதேவர் அதிஷ்டான தேவதை ஸ்ரீ கணேஸ்வரர். ஒன்பதுகோடி ஜெபமுடிவில் சித்தியாகக் கூடியது.

9. ஸ்ரீ ராதா கிருஷ்ண நவாக்ஷரீ.

இந்த மஹாமந்திரம் ஒன்பது எழுத்துக்களுடன் கூடியது. ஒவ்வொரு எழுத்துக்களும் ஞானபலமும் அவாந்தரபலமும் அதிகம் பெற்றது. ரிஷி,சந்தஸ்,தேவதை இவைகளை உடையது. உத்தவர், விதுரர்,அக்ரூரர்,முதலிய பரமபக்தசிகாமணிகள் இந்த யந்திரத்தைக் கோடிக்கணக்காக ஜெபித்து ஜெகதீஸ்வரனாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவானை ராதா சொரூபத்துடன் தெரிசித்திருக்கிறார்கள். வைசம் பானமஹாமுனிவரால் ஜேனமேஜெய மஹாராஜன் உப தேசிக்கப்பெற்று உயர்ந்த பிரயோஜனத்தை அடைந் தான். பலபல பரீக்ஷைகளுக்குப்பின் பலன் தரக்கூடி யது. இதற்கு அதிதேவதை ஸ்ரீ வியாஸபகவான் அபி மானதேவதை நாரதமஹரிஷி, உபாஸனாதேவதை ராதா தேவி அதிஷ்டான தேவதை ஸ்ரீ கிருஷ்ணபரமாத்மா பத்துக்கோடி ஜெபமுடிவில் சித்திபெறக்கூடியது.

10. ஸ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்தி மந்திரம்.

இந்த மஹா மந்திரம் ஆதி கிருதயுகத்தில் பிரம்ம தேவரின் மானஸ புத்திரர்களான சனகன் சனந்தன் சநா தனன் சனற்குமாரன் என்ற நான்கு பிரம்மரிஷிகளுக்காக ஸ்ரீ மஹாதேவரால் உபதேசிக்கப்பட்டிருப்பது. அந்த நான்கு ரிஷிகளும் இந்த மந்திரத்தை விதிப்படி ஜபித்து வாக்கு மனதுக்கெட்டாத பரப்பிரஹ்ம வஸ்துவை அடைந்திருக்கிறார்கள். இந்த மஹா மந்திரத்தை அத்

வைத ஆசாரியர்களெல்லாம் அடிக்கடி ஜபம்செய்து வருவது வழக்கம். இந்த மந்திரத்தின் தலைவர் தெய்வமாகவும் ஆசாரியராகவும் அமைந்திருக்கக்கூடியவர். இதற்கு அதிதேவதை நந்திகேஸ்வரர், அபிமானதேவதை சுப்ரமண்யர், உபாஸனதேவதை சனற்குமாரர், அதிஷ்டானதேவதை ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தி. பதினருகோடி ஜெபமுடிவில் சித்திபெறக்கூடியது.

11. ஸ்ரீ ஹிரண்ய கர்ப்ப மந்திரம்.

இந்த மந்திரம் சிற்சில வுபநிஷதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வாலகில்லிய மஹரிஷிகளும் தேவராஜாவும் சூர்யபகவானும் மஹாத்மாவாகிய பிருகுவும் இந்த மந்திரத்தை அனுஷ்டானம் செய்து மேலான பிரயோஜனத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். இந்த மஹாமந்திரத்தை ஜெபம் செய்துகொண்டு வர வர வேத ரகஸ்யங்களெல்லாம் தானகவே சுலபமாக விளங்க ஆரம்பிக்கின்றது. இந்த மந்திர சக்தியால் அநேக ரிஷிகூட்டங்கள் தங்களுக்குத் தெரியாத மஹத்தான ரகஸ்யங்களையெல்லாம் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். வாதூலர் என்ற ரிஷிகுமாரர் இந்த மந்திரத்தைக் கோடிக்கணக்காக ஜெபித்து அந்தர்முகப் பிரஹ்ம நிஷ்டையை அடைந்ததுந்தவிர பகிர்முக அறுபத்துநான்கு சித்திகளையும் அடைந்தனர். ஹிரண்யகசிபு, இராவணன், காலகேயர்கள் முதலிய அசுரர்களும் இந்த மந்திர ஜெபப்பிரவாகமேலீட்டால் பிரம்மதேவரின் பிரசன்ன ரூபத்தைச் தரிசித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு அதிதேவதை பிருகுமஹரிஷி, அபிமான தேவதை காயத்திரிதேவி உபாஸனதேவதை ஸரஸ்வதிதேவி, அதிஷ்டானதேவதை ஸ்ரீ ஹிரண்ய கர்ப்பர். இது பத்துக்கோடி ஜெபமுடிவில் சித்தியாகிறது.

12. பரமபத துவாத சாக்ஷரம்.

இந்த மஹாமந்திரம் ஏகாக்ஷரத்தோடு பன்னிரண்டு எழுத்துக்களை உடையது. உபநிஷத்துகளிலும் பாகவதம் விஷ்ணுபுராணம் முதலியவைகளிலும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தர்முகம் பகிர்முகம் என்ற இரண்டு அனுகூலங்களையும் செய்யக்கூடியது. துருவன் என்ற ஐந்துவயது பாலகனுக்கு பிரஹ்மரிஷியாகிய நாரதரால் உபதேசிக்கப்பெற்று ஒருவருஷ காலத்திற்குள் ஒரு கோடி ஜெபமுடிவில் ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவைப் பிரத்யக்ஷமாக்கிவைத்தது. இதற்கு அதிதேவதை கருடபகவான், அபிமான தேவதை ஆதிசேஷன், உபாஸனா தேவதை மஹாலக்ஷ்மி, அதிஷ்டானதேவதை மஹாவிஷ்ணு. பத்துக் கோடி ஜெப அந்தத்தில் சித்திபெறக்கூடியது.

13. ஸ்ரீராம் திரயோத சாக்ஷரீ.

இந்த மந்திரம் ஏகாக்ஷரமில்லாமல் பதின்மூன்று அக்ஷரங்களோடு கூடியது. அதிக சக்தியுள்ளது. சிவாஜி மஹாராஜாவின் பரமாசாரியரும் மஹாராஷ்டிர தேச பரமபக்த சிகாமணியுமாகிய ராமதாஸ் ஸ்வாமிகள் இந்த மந்திரத்தை முறைப்படி ஜெபம்செய்து சித்தியடைந்திருக்கிறார். ஸ்ரீராமச்சந்திர பகவானையும் தரிசனஞ்செய்தார். இதற்கு அதிதேவதை ஆஞ்சநேயர், அபிமான தேவதை லக்ஷ்மணர் உபாஸனாதேவதை ஜானகீ, அதிஷ்டானதேவதை ஸ்ரீராகவர். பதின்மூன்றுகோடி ஜெபமுடிவில் சித்திபெறக்கூடியது.

14. நவநவ திரீயாக்ஷரீ.

இந்த மஹாமந்திரம் இருபத்தோரு எழுத்துக்களுடன் கூடியது. இதை சில ரிஷிகளும், பாஞ்சாலதேச பக்திமானாகிய துளசீதாஸரும், ஆந்தாதேச மஹானாகிய

ராமதாஸரும் இதைவிடாது ஜெபித்து ஸ்ரீராமச்சந்திர பகவானது பரமகாருண்யத்திற்குப் பாத்திரர்களாயிருக்கிறார்கள். தண்டகாரண்ய மஹரிஷிகளும் சபரீதேவியும் இந்த மஹாமந்திரத்தை ஆறுகோடி ஜெபம்செய்தபின் ஸ்ரீராகவரைத் தரிசனம் செய்திருக்கிறார்கள். இது அதிக வீர்யமுடையது. இதற்கு அதிதேவதை ஆஞ்சநேயர், அபிமானதேவதை இளையபெருமாள், உபாஸனா தேவதை சீதாப்பிராட்டி, அதிஷ்டானதேவதை ஸ்ரீராமச்சந்திரமூர்த்தி. ஏழுகோடி ஜெபமுடிவில் சித்திக்கக்கூடியது.

15. பிரம்ம காயத்திரீ.

இது மஹாமந்திரங்களுள் சிறந்தது. வேதங்களினின்று கடைந்தெடுக்கப்பட்ட வெண்ணெய்போன்றது. பகிர்முக ஜோதிவடிவமான சூரியபகவானை ஆகாரமாகக்கொண்டு அந்தர்முக பரப்பிரஹ்ம ஜோதியை அறிவிக்கக்கூடியது. சீக்கிரம் ஹிருதயத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்தும் வல்லமையுடையது. பிரஹ்மத்தை அடைபவர்களுக்கு நேர்சாதனமானது. உத்தாலகர், மௌத்கல்யர், காஸ்யபர், ருஷ்யஸ்ருங்கர் முதலிய மஹரிஷிகள் இந்த மஹாமந்திரத்தை ரிஷி சந்தஸ் தேவதை இவைகளுடன் விதிப்படி ஜெபானுஷ்டானம்செய்து அபரோக்ஷஞானமடைந்திருக்கிறார்கள். தக்ஷிணம் உத்தரம் என்ற தேசபாகுபாடுகளால் இந்த மந்திரம் சிலசில மாறுபட்டிருப்பது. பிராம்மணர்கள்மாத்திரம் அனுஷ்டிக்க அருகதையுடையது. இதற்கு அதிதேவதை பஞ்சாக்ஷரீதேவி, அபிமானதேவதை அஷ்டாக்ஷரீதேவி உபாஸனாதேவதை ஏகாக்ஷரீதேவி, அதிஷ்டானதேவதை காயத்திரீதேவி. இது நான்கு கோடி ஜெபமுடிவில் சித்தியாகக்கூடியது.

16. ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வர திரயோத சாக்ஷரீ.

இந்த மஹாமந்திரம் இரண்டு ஏகாக்ஷரத்துடன் சேர்ந்து பதின்மூன்று அக்ஷரங்களோடு கூடியது. சாம வேத சாகையான அதர்வசீர்ஷோப நிஷத்திலும் பிரம்ம கைவர்த்த புராணத்திலும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஜாபாலமஹரிஷி, ஸனத்குமாரர், தும்புரு, ஸர்வாங்கர் முதலிய மஹரிஷிகளும் நாரதருடைய அம்ஸமாகப் பிறந்த சோழராஜாவான தொண்டமான் சக்கிரவர்த்தியும் பரமபக்தனுகிய குருவை நம்பியும் இந்த மந்திரத்தைக் கோடிக்கணக்காக ஜெபம்செய்து சர்வேஸ்வரனுகிய ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரப் பெருமானை தரிசனம் செய்திருக்கிறார்கள். விசிஷ்டாத்வைத ஸ்தாபகராகிய ஸ்ரீ ராமானுஜாசாரியார், ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வர அனந்தாழ்வார் சம்வாத விஷயமாகத் திருவேங்கட பருவதத்தின் ஏழாவது மலையில் காலால் ஊர்ந்துபோகும்போது முழங்கால் முறிந்தகாலத்தில் இந்த மஹாமந்திரத்தை ஒருலக்ஷம் ஜெபித்தபின் ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரர் பிரசன்னமாயிருக்கிறார். இதற்கு அதிதேவதை விஷ்வக்ஸேனர், அபிமான தேவதை ஆதிசேஷன், உபாஸன தேவதை பத்மாவதி, அதிஷ்டான தேவதை ஸ்ரீவேங்கடேஸ்வரர். ஆறுகோடி ஜெபமுடிவில் சித்திக்கக்கூடியது.

17. ருத்திர காயத்திரீ.

இந்த மந்திரம் ஏகதேசமாகச் சில வுபநிஷதங்களிலும் அதிகமாகச் சில சிவாகமங்களிலும் விளக்கிச்சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. முடிவில் சதாசிவ சொரூபத்தை அறிவிக்கக்கூடியது. பிருங்கிமஹரிஷி, உமாபதிசிவாசாரியார் முதலியவர்கள் ஜெபித்துப் பிரயோஜனத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். இதற்கு அதிதேவதை பிருங்கி

மஹரிஷி, அபிமானதேவதை ருத்திரன், உபாஸனதேவதை மஹேஸ்வரீ, அதிஷ்டான தேவதை ஸ்ரீசதாசிவன். ஒன்பதுகோடி ஜெபமுடிவில் சித்தியாகக்கூடியது.

18. கலிசந்தாரணம்.

இந்த மஹாமந்திரம் முப்பத்திரண்டு அக்ஷரங்களோடு கூடியது. பிரகிருதிக்குப் பயப்படக்கூடிய சகலரும் இதை ஜெபித்து மேன்மையான பிரயோஜனத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். கிருதயுக ஆரம்பத்தில் நாரதர் வசிஷ்டர், அகஸ்தியர், பிரஹஸ்பதி முதலிய மஹரிஷிகள் தங்களது பரமபிதாவாகிய பிரம்மதேவரிடம் சென்று தரிசித்துக் கலியுகம்வந்தால் அதனாலுண்டாகுங் கஷ்டங்களும் ஆர்ப்பாட்டங்களும் தீமைகளும் எங்களைப் பீடிக்குமே, அதற்கு நாங்கள் என்னசெய்ய வேண்டியதென்று கேட்க, சாமவேதத்தில் கலிசந்தாரணவுபநிஷத்து என்று ஒன்றிருக்கிறது, அதில் கலிசந்தாரண மந்திரமென்பது பிரசித்தமும் ரகஸ்யமுமா யமைந்திருப்பது, அதை நீங்கள் ஜெபித்துக்கொண்டிருப்பீர்களானால் உங்களிடம் கலிபுருஷன் அணுகமாட்டானென்று பிரமதேவர் கூறியிருக்கிறார். இதற்கு அதிதேவதை கருடபகவான், அபிமானதேவதை ஆதிசேஷன், உபாஸன தேவதை மஹாலக்ஷ்மீ, அதிஷ்டான தேவதை ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணு ஐந்துகோடி ஜெபமுடிவில் சித்திபெறக்கூடியது.

19. பாலஹாரதி.

இந்த மஹாமந்திரம் பதினன்கு அக்ஷரங்களோடு கூடியது. இரண்டு ஏகாக்ஷரத்தை உடையது. புத்தி சூக்ஷ்மமில்லாதவர்களும் மனதில் வித்தை பதியாதவர்களும் இந்த மஹாமந்திரத்தை ஜெபித்துவந்தால் நல்ல பிரயோஜனத்தை அடைகிறார்கள். ஜாபாலமஹரிஷி

கண்ணுவர், பிப்பலாயர் முதலியவர்கள் இந்த மந்திரத்தை ஜெபித்து மேலான பலனை அடைந்திருக்கிறார்கள் சில புராணங்களிலும் இதிகாசங்களிலும் இந்த மந்திரத்தைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இது புத்திமந்தத்தையும் தோஷத்தையும் போக்கக்கூடியது. இதற்கு அதிதேவதை சாவித்திரி, அபிமான தேவதை மாதங்கி, உபாஸனதேவதை காயத்திரி, அதிஷ்டான தேவதை பாலஸரஸ்வதி. பதினொருகோடி ஜெபமுடிவில் சித்திக்கக் கூடியது.

20. தத்தாத்திரேய மூலமந்திரம்.

இந்த மஹாமந்திரம் ஒன்பது அக்ஷரங்களை உடையது. இரண்டு ஏகாக்ஷரங்களைச் சொந்தமாகக்கொண்டது. திரிமூர்த்திகளின் ஏககால சக்தியைத்தரவல்லது கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் இந்த மந்திரத்தை இருபதுகோடி ஜெபம்செய்து தத்தாத்திரேய மஹரிஷியின் பிரசன்னத்தைப்பெற்றுச் சார்வ பௌமனானான். யயாதி மஹாராஜனும் முறைப்படி ஜபித்து மீளாத பரமபதத்தை அடைந்திருக்கிறான். இந்த மந்திரம் துரிதமாகப்பலனளிக்கக் கூடியது. இதற்கு அதிதேவதை கபிலமஹரிஷி, அபிமான தேவதை அத்திரிமஹரிஷி, உபாஸனதேவதை தன்வந்திரி, அதிஷ்டான தேவதை தத்தாத்திரேயர். இருபது கோடி ஜெபமுடிவில் சித்திபெறக்கூடியது.

ஓம். தத். ஸத்.

விலக்ஷணானந்தர்.